សំណុំសកម្មភាពអប្បបរមាម៉ូឌុលទី ១០

សម្ភារៈជំនួយការងារ សំរាប់បុគ្គលិកសុខាភិបាល

- ការជួបពិនិត្យថែទាំ នៅមុនពេលសម្រាល
- ការជួបពិនិត្យថែទាំពេលសម្រាល
- ការជួបពិនិត្យថែទាំក្រោយសម្រាល
- ការជួបពិនិត្យដើម្បីផ្តល់ថ្នាំបង្ការ
- ការជួបពិនិត្យថែទាំកុមាឈឺនិង កុមារសុខភាពល្អ
- ជុំចែកចាយគ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអា

USAID
ជំនួយពីពលរដ្ឋអាមេរិក
AED
Academy for Educational Development
A2Z
Micronutrients Sight Innovation

រៀបចំដោយកម្មវិធីជាតិអាហារូបត្ថម្ភ ដោយមានការគាំទ្រពីគំរោងមីក្រូសារជាតិ A2Z
អង្គការបណ្ឌិតសភាសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៏ការអប់រំ (AED), លោក Jan Berkvens
និងក្រុមការងារអាហារូបត្ថម្ភ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៩

ការជួបពិនិត្យថែទាំ
នៅមុនពេលសម្រាល

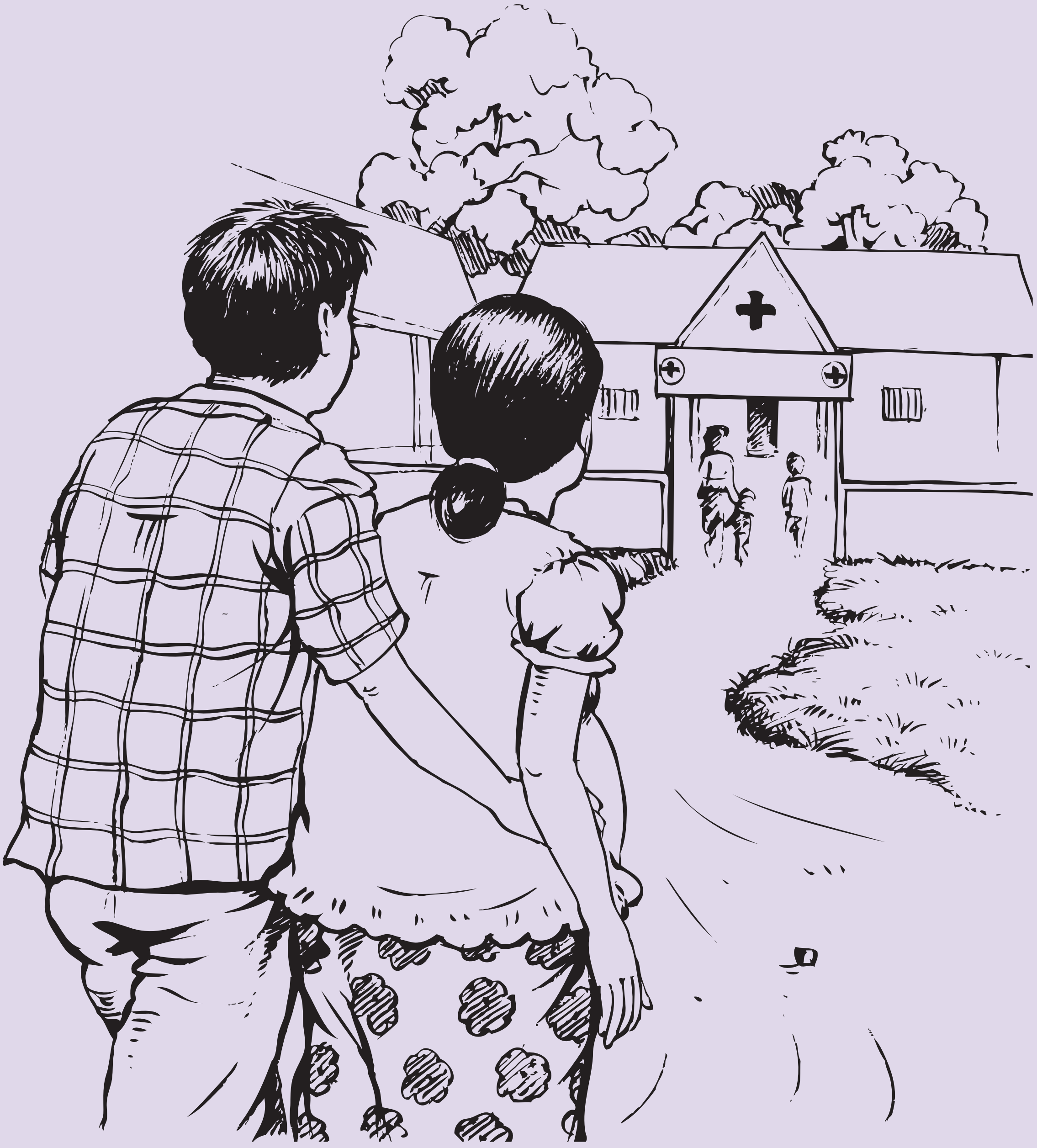

រាក់ទាក់

ញញឹម

ស្តាប់

០១ ជាដំបូងត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃរហ័សដើម្បីរកសញ្ញាដែលត្រូវសង្គ្រោះបន្ទាន់

- ពិនិត្យផ្លូវដង្ហើម និងដង្ហើម
- ស្លេក-ស្បែកត្រជាក់ស្អិត,ជីពចរញាប់ហើយខ្សោយ>១១០ក្នុង១នាទី សំពាធឈាមស៊ីស្តូល < ៩0mmHg
- ធ្លាក់ឈាមតាមទ្វារមាស
- ប្រកាច់ឬបាត់ស្មារតី
- មានការឈឺចាប់នៅក្នុងពោះខ្លាំង
- គ្រុនក្តៅខ្លាំង >៣៨ ដឺក្រេសេ

ផ្តល់ការព្យាបាលសង្គ្រោះបន្ទាន់ឱ្យបានសមស្របទៅតាមពិធីសារថ្នាក់ជាតិ និងបញ្ជូនជាបន្ទាន់ទៅកាន់មន្ទីរពេទ្យបង្អែក។

០២ សាកសួររកសៀវភៅសុខភាពមាតា

ពិនិត្យមើលព័ត៌មាននៅលើសៀវភៅសុខភាពមាតា
បើសិនជាគ្មានសៀវភៅសុខភាពមាតាទេ
សូមផ្តល់ជូនគាត់ ១ក្បាល ហើយសរសេរបំពេញសៀវភៅសុខភាពមាតានោះ

០៣ នៅពេលពិនិត្យសុខភាពម្តងៗ

- ធ្វើគារវៈកិច្ចចំពោះស្ត្រី និងធ្វើការណែនាំខ្លួនរបស់អ្នក
- សាកសួរស្ត្រីអំពីអារម្មណ៍របស់គាត់ "តើអ្នកមានការបារម្ភណាមួយដែរឬទេ? "
- ពិនិត្យមើលរយៈពេលនៃការមានផ្ទៃពោះ-ស្ទាបស្ទង់
- សួរស្ត្រី - តើអ្នកមានគំរោងផែនការនឹងទៅសម្រាលកូននៅទីណា? ពន្យល់ពីសារៈសំខាន់នៃការសម្រាលកូននៅគ្រឹះស្ថានសុខាភិបាល ដោយឆ្មបដែលមានជំនាញ
- សួរ - តើមានធ្លាក់ឈាមតាមទ្វារមាសដែរឬទេ តាំងពីការពិនិត្យសុខភាពលើកមុនមក?
- សួរ - តើអ្នកមានអារម្មណ៍ថាកូនក្នុងផ្ទៃកំរើកដែរឬទេ?
- ស្តាប់ចង្វាក់បេះដូងរបស់ទារកក្នុងផ្ទៃ (ក្រោយពីផ្ទៃពោះ៦ខែ)

- ពិនិត្យរកមើលបំរុងក្រឡាភ្លើង-វាស់សំពាធឈាមក្នុងស្ថានភាពអង្គុយ។ បើសំពាធឈាមដ្យាស្តូល ៩0 mmhg ឬលើសពីនេះ ត្រូវពិនិត្យសំពាធឈាមម្តងទៀតក្រោយពីសម្រាករយៈពេល ១ម៉ោង។ សួរស្ត្រីថាតើគាត់មានឈឺក្បាលខ្លាំង ព្រិលភ្នែក ឬមានឈឺនៅចុងដង្ហើមដែរឬទេ។ បើសិនជា មួយម៉ោងក្រោយមក សំពាធឈាមនៅតែលើសពី ៩0mmhg-ចូរបញ្ជូនគាត់ទៅកាន់មន្ទីរពេទ្យបង្អែក។
- ពិនិត្យរកមើលភាពស្លេកស្លាំង-មើលភាពស្លេកស្លាំងនៅលើត្របកភ្នែកខាងក្នុង និងនៅបាតដៃ ប្រសិនបើមានភាពស្លេកស្លាំង ចូរព្យាបាលទៅតាមគោលការណ៍ណែនាំថ្នាក់ជាតិដូចខាងក្រោម
- ពិនិត្យរកមើលសញ្ញាកង្វះជីវជាតិអា (សួរអំពីជំងឺខ្វាក់មាន់) ហើយព្យាបាលទៅតាមគោលការណ៍ណែនាំដូចខាងក្រោម

០៤ ព្យាបាលភាពស្លេកស្លាំងនិងបញ្ហាកង្វះជីវជាតិអាទៅតាមគោលការណ៍ណែនាំថ្នាក់ជាតិ

សញ្ញានៃភាពស្លេកស្លាំង			សញ្ញាកង្វះជីវជាតិអា	
ស្លេកស្លាំងខ្លះៗនៅបាតដៃ	ស្លេកស្លាំងធ្ងន់ធ្ងរនៅបាតដៃ ផ្ទៃពោះអាយុក្រោម ៣៦ សប្តាហ៍	ស្លេកស្លាំងធ្ងន់ធ្ងរនៅបាតដៃ ផ្ទៃពោះអាយុ ៣៦ សប្តាហ៍ និងលើសពីនេះ	សញ្ញាណាមួយនៃជំងឺស្ងួតភ្នែកសកម្ម (ដំបៅកញ្ចក់ភ្នែក)	ខ្វាក់មាន់ ស្នួតភ្នាសស នៃភ្នែក ស្នាមប៊ីតូត
ការព្យាបាល	ការព្យាបាល	ការព្យាបាល	ការព្យាបាល	ការព្យាបាល
១គ្រាប់ ថ្នាំជាតិដែក/អាស៊ីដហ្វូលីក x ២ដង ក្នុងមួយថ្ងៃ (ពេលព្រឹក និងពេលល្ងាច) សំរាប់រយៈពេល ១៤ ថ្ងៃ	១គ្រាប់ ថ្នាំជាតិដែក/អាស៊ីដហ្វូលីក x ២ដង ក្នុងមួយថ្ងៃ (ពេលព្រឹក និងពេលល្ងាច) សំរាប់រយៈពេល ៣ ខែ	មិនត្រូវផ្តល់ថ្នាំជាតិដែកទេ ត្រូវបញ្ជូនទៅមន្ទីរពេទ្យជាបន្ទាន់	ថ្ងៃទី១: ២00.000 IU ហើយធ្វើការបញ្ជូនទៅកាន់មន្ទីរពេទ្យឯកទេស។ កត់ត្រានៅលើក្រដាសបញ្ជូនពីដូសជីវជាតិអា ដែលបានផ្តល់ឱ្យ	១ ដូសលេខ ១0.000 IU ក្នុងមួយថ្ងៃ រយៈពេល ៣0ថ្ងៃ។ បើពុំមានលេខនេះទេ ឱ្យមុលទីវីតាមីន ២គ្រាប់ ក្នុងមួយថ្ងៃ រយៈពេល ៣0 ថ្ងៃ

១ ដូស ឬ១គ្រាប់នៃថ្នាំជាតិដែក/អាស៊ីដហ្វូលីកមានជាតិដែក៦0មក្រនិងអាស៊ីដហ្វូលីក ៤00មក្រក្រ

០៥ ផ្តល់ប្រឹក្សាអំពីអាហារូបត្ថម្ភ

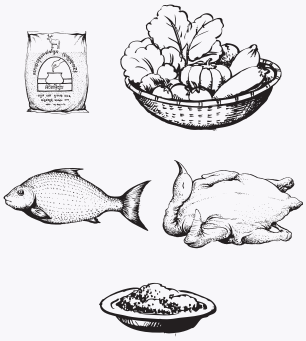

- បរិភោគអាហារ ១ពេលបន្ថែមទៀតក្នុងមួយថ្ងៃ (គឺ៤ពេលក្នុងមួយថ្ងៃ ក្នុងអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះ)។ ស្ត្រីគួរឡើងទម្ងន់ ៧គក្រ នៅក្នុងអំឡុងពេលនៃការមានផ្ទៃពោះ
- បរិភោគអាហារចំរុះ ដូចជាត្រី ថ្លើម សាច់ សណ្តែក បន្លែ ផ្លែឈើ តៅហ៊ូ និងប្រេង

ចាប់ផ្តើមបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយនៅក្នុងម៉ោងដំបូងបន្ទាប់ពីសម្រាល (បំបៅកូនភ្លាមក្រោយសម្រាល) ធ្វើការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយតែមួយមុខគត់ សំរាប់រយៈពេល ៦ខែដំបូង។ ចាប់ផ្តើមផ្តល់អាហារបន្ថែមចាប់ពីកុមារអាយុបាន ៦ខែ។

បន្តធ្វើការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយ រហូតទាល់តែកុមារអាយុបានយ៉ាងតិច ២ឆ្នាំ ឬលើសពីនេះ។

០៦ ផ្តល់ប្រឹក្សាអំពីការថែទាំខ្លួនឯង ក្នុងអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះ

- ពិនិត្យផ្ទៃពោះមុនពេលសម្រាលយ៉ាងហោចណាស់ឱ្យបាន៤ដងនៅក្នុងអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះ
- ទៅពិនិត្យផ្ទៃពោះអោយបានឆាប់បន្ទាប់ពីបាត់រដូវ
- សម្រាកឱ្យបានញឹកញាប់ និងចៀសវាងការលើករបស់ធ្ងន់ៗ
- សំរាន្តនៅក្នុងមុងជ្រលក់
- ចៀសវាងជក់បារី និងបរិភោគស្រា (គ្រឿងស្រវឹង)
- មិនត្រូវលេបថ្នាំអ្វីទេ លើកលែងតែវេជ្ជបញ្ជាចេញដោយគ្រឹះស្ថានសុខាភិបាល

០៧ លើកកំពស់ការស្រាវជ្រាវរកមេរោគអេដស៍ និងកាមរោគ

បើសិនជាស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ នៅមិនទាន់បានធ្វើតេស្តរកមេរោគអេដស៍ និងកាមរោគទេ ចូរបញ្ជូនគាត់ទៅកាន់មូលដ្ឋានសុខាភិបាល ឬអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដែលផ្តល់ការធ្វើតេស្ត។ ក៏ដូចគ្នានេះដែរ ចូរជំរុញលើកទឹកចិត្តការធ្វើតេស្តរកមេរោគអេដស៍សំរាប់ដៃគូ។

០៨ ជួយស្ត្រីក្នុងការរៀបចំផែនការសម្រាលនិង ផែនការសង្គ្រោះបន្ទាន់

១. ពន្យល់ពីមូលហេតុដែលគេណែនាំឱ្យគាត់ទៅសម្រាលនៅមូលដ្ឋានសុខាភិបាលៈ

មូលដ្ឋានសុខាភិបាលមានបុគ្គលិកដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាល និងសម្ភារៈផ្គត់ផ្គង់ និងមានប្រព័ន្ធបញ្ជូនក្នុងករណីសង្គ្រោះបន្ទាន់

២. ពិភាក្សា ពីពិធីនៃការធ្វើដំណើរទៅកាន់មូលដ្ឋានសុខាភិបាល និងការចំណាយសំរាប់ការធ្វើដំណើរ

៣. ផ្តល់ដំបូន្មានដល់គាត់អំពីសញ្ញាឈឺពោះសម្រាល

ជានិច្ចកាល សូមទៅកាន់មូលដ្ឋានសុខាភិបាល បើសិនជាមានសញ្ញាណាមួយ ដូចខាងក្រោមនេះៈ

- ធ្លាក់សមានឈាមស្អិតៗ
- ស្បូនកន្ត្រាក់រាល់ ២០នាទីម្តង ហើយឈឺ
- បែកទឹកភ្លោះ

៤. ណែនាំគាត់អំពីសញ្ញាគ្រោះថ្នាក់-

ត្រូវទៅមូលដ្ឋានសុខាភិបាលជាបន្ទាន់ ប្រសិនបើមាន ៖

- ធ្លាក់ឈាមតាមទ្វារមាស
- ឈឺក្បាលខ្លាំង ដោយមានព្រិលភ្នែក
- ប្រកាច់
- ហើមមុខ និងម្រាមដៃ ម្រាមជើង
- គ្រុនក្តៅខ្លាំង>៣៨ អង្សាសេ
- ឈឺពោះខ្លាំង
- ដកដង្ហើមពិបាក ឬញាប់

០៩ បើសិនជាផ្ទៃពោះស្ថិតនៅក្នុងត្រីមាសទី៣ ចូរអ្នកផ្តល់ប្រឹក្សាអំពីពិធីពន្យាកំណើតនៅក្រោយពេលសម្រាល

- ពិធីសាស្ត្ររយៈពេលខ្លី (LAM= ពិធីធ្វើមិនឱ្យមានរដូវតាមរយៈការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយ)
- ពិធីប្រើប្រាស់ថ្នាំស្តង់ដារពន្យារកំណើតលេបប្រចាំថ្ងៃ
- ថ្នាំចាក់
- ស្រោមអនាម័យ
- ពិធីរយៈពេលយូរ (កងដាក់ក្នុងស្បូន កងដាក់ក្នុងដៃ)
- ពិធីអចិន្ត្រៃយ៍ (ការការពារមិនឱ្យមានកូនដោយធ្វើការវះកាត់តាមការស្ម័គ្រចិត្តរបស់បុរស និងស្ត្រី)

១០ ពិនិត្យមើលស្ថានភាពទទួលថ្នាំបង្ការជំងឺតេតាណូសរបស់ស្ត្រី

ពិនិត្យមើលថាតើស្ត្រីបានទទួលថ្នាំបង្ការជំងឺតេតាណូសកាលពីលើកមុនហើយ ឬនៅ។ ធ្វើការសំរេចចិត្តថា តើដូសមួយណាដែលគួរផ្តល់ឱ្យ។ ប្រសិនបើ គ្រប់ដូសទាំងអស់ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យរួចហើយកាលពីពេលកន្លងមក មិនត្រូវផ្តល់ឱ្យទៀតទេ។

ដូសទី១ : ក្នុងអំឡុងពេលមកជួបពិនិត្យលើកទី១
ដូសទី២ : យ៉ាងហោចណាស់ ១ខែ ក្រោយពីដូសទី១
ដូសទី៣ : យ៉ាងហោចណាស់ ៦ខែ ក្រោយពីដូសទី២
ដូសទី៤ : យ៉ាងហោចណាស់ ១ឆ្នាំ ក្រោយពីដូសទី៣
ដូសទី៥ : យ៉ាងហោចណាស់ ១ឆ្នាំ ក្រោយពីដូសទី៤

១	២	៣	៤	៥
ការជួបពិនិត្យលើកទី១	១ខែក្រោយពីដូសទី១	៦ខែក្រោយពីដូសទី២	១ឆ្នាំក្រោយពីដូសទី៣	១ឆ្នាំក្រោយពីដូសទី៤

១១ ផ្ដល់គ្រាប់ថ្នាំជាតិដែក/អាស៊ីដហ្វូលីក

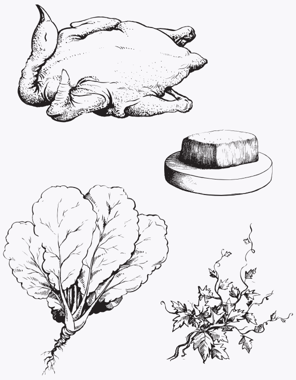

ការជួប	កំរិតដូស	ចំនួនគ្រាប់ថ្នាំ
ការជួបលើកទី១	១គ្រាប់ថ្នាំជាតិដែក/អាស៊ីដហ្វូលីក លេបប្រចាំថ្ងៃ	៦០
ការជួបលើកទី២	១គ្រាប់ថ្នាំជាតិដែក/អាស៊ីដហ្វូលីក លេបប្រចាំថ្ងៃ	៣០

១ ដូសឬ១គ្រាប់នៃថ្នាំជាតិដែក/អាស៊ីដហ្វូលីក មានជាតិដែក៦០មក្រអាស៊ីដហ្វូលីក៤០០មក្រក្រ

- **ពន្យល់អំពីផលរំខាននៃថ្នាំ:** លាមកខ្មៅ មានអារម្មណ៍មិនស្រួលខ្លួន ចង្អោរ រាក ឬទល់លាមក
- ពន្យល់ថាផលរំខានទាំងអស់នេះ ពុំបណ្ដាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់អ្វីទេ ធ្វើការណែនាំឱ្យគាត់លេបថ្នាំនេះនៅពេលបាយ ឬពេលចូលគេង
- ពន្យល់ណែនាំអំពីអាហារសំបូរជាតិដែក
- ពន្យល់អោយបរិភោគអាហារដែលសំបូរទៅដោយវីតាមីន ដូចជា ផ្លែឈើ និងបន្លែ

១២ ផ្ដល់ថ្នាំមេបង់ដាសុល

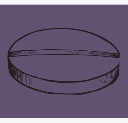

១ ដូសនៃមេបង់ដាសុល (=៥០០មក្រ)។ ផ្ដល់មេបង់ដាសុល បន្ទាប់ពីខែទីបីនៃផ្ទៃពោះ និងប្រសិនបើមិនទាន់បានទទួលនៅចន្លោះ ៦ខែមុន។

១៣ បំពេញសៀវភៅសុខភាពមាតា
បំពេញទៅក្នុងសៀវភៅកត់ត្រារបស់មណ្ឌលសុខភាព

១៤ ធ្វើការចរចារអំពីការត្រលប់មកពិនិត្យលើកក្រោយ

- មកមណ្ឌលសុខភាព ឬមន្ទីរពេទ្យបង្អែកដើម្បីពិនិត្យតាមដានឱ្យបាន ៤ ដងក្នុងអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះ។
- មកទទួលគ្រាប់ថ្នាំជាតិដែក/អាស៊ីដហ្វូលិកបន្ថែមចំនួន៣០គ្រាប់ទៀត នៅក្នុងអំឡុងពេលជួបលើកទី២។
- បើសិនជាថ្នាំបង្ការជំងឺតេតាណូស នៅមិនទាន់បានចាក់បង្គ្រប់ទេនោះ ចូររំលឹកម្តាយឱ្យវិលត្រលប់មកវិញ តាមថ្ងៃណាត់ជួបឱ្យបានសមស្រប។
- បើសិនជាមានបញ្ហាណាមួយ ត្រលប់មកកាន់មណ្ឌលសុខភាពជាបន្ទាន់។
- ត្រូវមកមណ្ឌលសុខភាពឬមន្ទីរពេទ្យបង្អែកដើម្បីសម្រាលកូននៅទីនោះ។
- ត្រូវមកមណ្ឌលសុខភាព ឬមន្ទីរពេទ្យបង្អែកដើម្បីពិនិត្យថែទាំសុខភាពក្រោយពេលសម្រាលឱ្យបានឆាប់តាមលទ្ធភាពដែលគាត់អាចធ្វើទៅបាន។
- រំលឹកប្រាប់ស្ត្រីអោយយកសៀវភៅសុខភាពមាតាមកជាមួយ នៅរាល់ពេលមកទទួលសេវាពិនិត្យថែទាំសុខភាពម្តងៗ។

ការជួបពិនិត្យថែទាំ ពេលសម្រាល

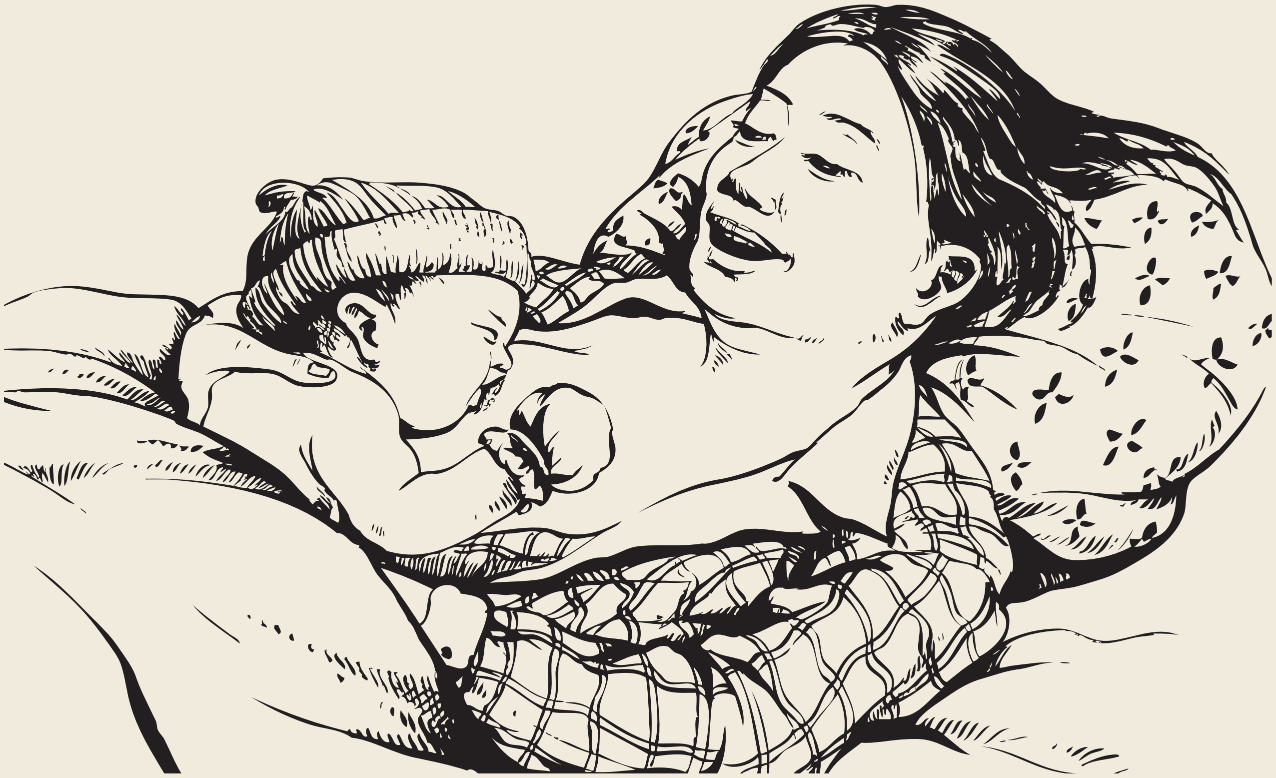

រាក់ទាក់

ញញឹម

ស្តាប់

០១ ជាដំបូង ត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃរហ័សដើម្បីរកសញ្ញា ដែលត្រូវសង្គ្រោះបន្ទាន់

- ពិនិត្យផ្លូវដង្ហើម និងដង្ហើម
- ស្លេក-ស្បែកត្រជាក់ស្អិត ជីពចរញាប់ហើយខ្សោយ >១១០ក្នុង១នាទី សំពាធឈាម ស៊ីស្តូល < ៩០ mmHg
- ធ្លាក់ឈាមតាមទ្វារមាស
- ប្រកាច់ ឬបាត់ស្មារតី
- មានការឈឺចាប់នៅក្នុងពោះខ្លាំង
- គ្រុនក្តៅខ្លាំង > ៣៨ អង្សាសេ

ផ្តល់ការព្យាបាលសង្គ្រោះបន្ទាន់ឱ្យបានសមស្របទៅតាមពិធីសារថ្នាក់ជាតិ និងបញ្ជូនជាបន្ទាន់ទៅកាន់មន្ទីរពេទ្យបង្អែក។

០២ ធ្វើតាវកិច្ចចំពោះស្ត្រី និងធ្វើការណែនាំខ្លួនអ្នក ពិនិត្យមើលព័ត៌មាននៅលើសៀវភៅសុខភាពមាតាៗ ប្រសិនបើគ្មានសៀវភៅសុខភាពមាតាទេ សូមផ្តល់ជូនគាត់១ក្បាលហើយសរសេរបំពេញសៀវភៅនោះ

០៣ ធ្វើការវាយតម្លៃស្ត្រីក្នុងពេលកំពុងឈឺពោះសម្រាល ឬ បែកទឹកភ្លោះ

ប្រវត្តិនៃការឈឺពោះឆ្លងទន្លេ:

- តើការកន្ត្រាក់ស្បូនបានចាប់ផ្តើមតាំងពីពេលណាមក?
- តើការកន្ត្រាក់នេះញឹកញាប់ និងខ្លាំងប៉ុណ្ណាដែរ?
- តើទឹកភ្លោះបែកហើយឬនៅ? តើពណ៌អ្វីដែរ-ពណ៌បៃតង ឬថ្លា?
- តើអ្នកមានធ្លាក់ឈាមខ្លះដែរឬទេ?
- តើទារកមានកំរើកដែរឬទេ?
- តើមានបានទទួលថ្នាំណាមួយដែរឬទេ?
- តើអ្នកមានការព្រួយបារម្ភណាមួយដែរឬទេ?

ការពិនិត្យរាងកាយ:

- ពិនិត្យរកមើលភាពស្លេកស្លាំង - ស្លេកស្លាំងនៅបាតដៃ
- ពិនិត្យសំពាធឈាម/សីតុណ្ហភាព
- ស្ទាបពោះរកមើលចលនាកន្ត្រាក់ស្បូន/ភាពញឹកញាប់/រយ:ពេល
- ពិនិត្យមើលការបង្ហាញរបស់ទារក-ក្បាល/គូទ/ផ្នែកផ្សេងៗទៀត?
- តើកូនក្នុងផ្ទៃលើសពីមួយឬ?
- ស្តាប់ចង្វាក់បេះដូងរបស់ទារកក្នុងផ្ទៃ
- បើគ្មានធ្លាក់ឈាមទេ ចូរធ្វើការពិនិត្យទ្វារមាសហើយធ្វើការសំរេចចិត្ត ពីដំណាក់កាលនៃការឈឺពោះសម្រាល

០៤ បើមានបញ្ហាផ្នែកសម្ភពចូរធ្វើការព្យាបាលសង្គ្រោះបន្ទាន់ឱ្យបានសមស្របទៅតាមពិធីសារថ្នាក់ជាតិ និងត្រូវបញ្ជូនទៅកាន់មន្ទីរពេទ្យបង្អែកជាបន្ទាន់

បើសិនជាស្ត្រីឈឺពោះសម្រាលធម្មតាដោយពុំមានបញ្ហាអ្វីទេ នោះ គាត់អាចសម្រាលនៅមណ្ឌលសុខភាពបាន

- ពិនិត្យតាមដានការឈឺពោះសម្រាលដោយប្រើប៉ាតូក្រាហ្វ និងរៀបចំធ្វើការសម្រាលទៅតាមគោលការណ៍ណែនាំថ្នាក់ជាតិ
- ផ្តល់ការថែទាំគាំទ្រនៅក្នុងអំឡុងពេលឈឺពោះសម្រាល
- ប្រើប្រាស់ការគ្រប់គ្រងសកម្ម។ ដំណាក់កាលទី៣នៃការឈឺពោះសម្រាល ដោយចាក់ អុកស៊ីតូស៊ីន
- ពិនិត្យតាមដានល័ក្ខខ័ណ្ឌរបស់ម្តាយនិងទារកនៅក្រោយពេលសម្រាល ទៅតាមគោលការណ៍ណែនាំថ្នាក់ជាតិ

០៥

ផ្ដល់ការថែទាំចំពោះទារកទើបកើត ទៅតាមគោលការណ៍ណែនាំរបស់ថ្នាក់ជាតិ

- សម្ងួតទារកភ្លាមៗ (មិនងូតទឹកឱ្យទេ)
- វាយតម្លៃពណ៌ និងការដកដង្ហើមរបស់ទារក

ប្រសិនបើ ទារកមិនដកដង្ហើមទេ គៀប ហើយកាត់ទងផ្ចិត រួចរុំ ចាប់ផ្ដើមធ្វើឱ្យដឹងខ្លួនតាមគោលការណ៍ណែនាំថ្នាក់ជាតិ

- ប្រសិនបើ ស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពល្អ ដាក់ទារកនៅលើដើមទ្រូងរបស់ម្ដាយ ដើម្បីឱ្យស្បែកប៉ះស្បែកជាមួយម្ដាយ ហើយដណ្ដប់ទាំងម្ដាយ និងទារកនឹងភួយ។ ឬរុំទារកនៅក្នុងកន្ទបស្អាតមួយ។
- ដាក់ទារកឱ្យបៅដោះភ្លាមបន្ទាប់ពីសម្រាលរួចក្នុងម៉ោងដំបូង ទោះជានៅមុនពេលទម្លាក់សុកក៏ដោយ
- ពន្យល់ម្ដាយពីសារៈប្រយោជន៍នៃទឹកដោះដំបូង (ទឹកដោះព្រៃ)
- គៀបនិងកាត់ទងផ្ចិត រក្សាវាឱ្យនៅស្ងួត និងទុកឱ្យត្រូវខ្យល់ មិនត្រូវរុំវាទេ
- ថ្លឹងទារក
- ប្រសិនបើទារកតូចពេក (ទម្ងន់តិចជាង២.៥គក្រ) ផ្ដល់ដំបូន្មានដល់ម្ដាយអំពីការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្ដាយ ឱ្យបានញឹកញាប់ រាល់២-៣ម៉ោង ហើយបង្រៀនម្ដាយពីពិធីរក្សាទារកឱ្យមានភាពកក់ក្ដៅ ដោយរួមទាំង (ការដាក់ស្បែកប៉ះស្បែក)
- ផ្ដល់ការព្យាបាលបង្ការជំងឺភ្នែក តាមគោលការណ៍ថ្នាក់ជាតិ
- ផ្ដល់ថ្នាំបង្ការ តាមគោលការណ៍ថ្នាក់ជាតិ - ថ្នាំបង្ការជំងឺរបេង ថ្នាំបង្ការជំងឺរលាកថ្លើមប្រភេទបេ
- ធ្វើការកត់ត្រានៅលើប័ណ្ណសុខភាពកុមារ

០៦ ផ្តល់ប្រឹក្សាដល់ម្តាយនិងគ្រួសារ អំពីការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយ

ការផ្អឹបមាត់ទៅនឹងដោះបានល្អ

សញ្ញានៃការរៀបចំស្ថានភាពបីបំបៅ និងការដាក់មាត់ផ្អឹបទៅនឹងដោះបានល្អ

- ម្តាយមានសភាពសម្រាក និងផាសុកភាព
- រាងកាយរបស់ទារកនៅកៀកជាប់នឹងខ្លួនម្តាយដោយបែរទៅរកដោះ
- ក្បាល និងដងខ្លួនរបស់ទារកសណ្តូកត្រង់
- ចង្ការរបស់ទារកប៉ះទៅនឹងដោះ
- គូថរបស់ទារកត្រូវបានទ្រ
- មាត់របស់ទារក បើកធំ
- បបូរមាត់ខាងក្រោមរបស់ទារករលារចេញក្រៅ
- អណ្តាតរបស់ទារកក្តោបជុំវិញដោះ
- ថ្ពាល់របស់ទារកឡើងប៉ោង
- រង្វង់ខ្មៅជុំវិញដោះត្រូវបានបៅដោយមាត់ទារក
- ទារកជញ្ជក់មួយៗ ខ្លាំងៗ និងសម្រាកម្តងៗ
- អាចមើលឃើញ ឬឮសូរសម្លេងលេបទឹកដោះ
- ទារកនឹងលែង ឬខ្ទាក់ដោះចេញដោយឯងៗ
- ទារកមានសភាពសម្រាក និងងងុយគេង

ចាប់ផ្តើមបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយនៅក្នុងម៉ោងដំបូងបន្ទាប់ពីសម្រាល (បំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយភ្លាមបន្ទាប់ពីសម្រាល)

បំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយតែមួយមុខគត់រយៈពេល ៦ខែដំបូង (ពន្យល់ពីការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយតែមួយមុខគត់)

០៧ ផ្តល់ប្រឹក្សាអំពីអាហារូបត្ថម្ភ

- ផ្តល់ដំបូន្មានដល់ម្តាយឱ្យបរិភោគអាហារ ១ពេលបន្ថែមទៀតក្នុងមួយថ្ងៃ-ត្រូវបរិភោគជាសរុបឱ្យបាន៤ពេលក្នុងមួយថ្ងៃនៅក្នុងអំឡុងពេលដែលគាត់ធ្វើការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយ
- ណែនាំម្តាយឱ្យប្រើប្រាស់តែអំបិលអ៊ីយ៉ូដ សំរាប់គ្រួសារទាំងមូល

០៨ ពិនិត្យមើលស្ថានភាពទទួលថ្នាំបង្ការជំងឺតេតាណូសរបស់មាតា

ពិនិត្យមើលថាតើស្ត្រីបានទទួលថ្នាំបង្ការជំងឺតេតាណូសកាលពីលើកមុនហើយ ឬនៅ។ ធ្វើការសំរេចចិត្តថា តើដូសមួយណាដែលគួរផ្តល់ឱ្យ។ ប្រសិនបើ គ្រប់ដូសទាំងអស់ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យរួចហើយកាលពីពេលកន្លងមក **មិនត្រូវផ្តល់ឱ្យទៀតទេ។**

ដូសទី១ : ក្នុងអំឡុងពេលមកជួបពិនិត្យលើកទី១
ដូសទី២ : យ៉ាងហោចណាស់ ១ខែ ក្រោយពីដូសទី១
ដូសទី៣ : យ៉ាងហោចណាស់ ៦ខែ ក្រោយពីដូសទី២
ដូសទី៤ : យ៉ាងហោចណាស់ ១ឆ្នាំ ក្រោយពីដូសទី៣
ដូសទី៥ : យ៉ាងហោចណាស់ ១ឆ្នាំ ក្រោយពីដូសទី៤

១	២	៣	៤	៥
ការជួបពិនិត្យលើកទី១	១ខែក្រោយពីដូសទី១	៦ខែក្រោយពីដូសទី២	១ឆ្នាំក្រោយពីដូសទី៣	១ឆ្នាំក្រោយពីដូសទី៤

០៩ ផ្តល់គ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអាដល់ម្តាយ

- គ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអា ១គ្រាប់ លេខ ២០០,០០០ IU នៅក្នុងរយៈពេល ៦សប្តាហ៍ដំបូង បន្ទាប់ពីសម្រាល។
- ពន្យល់ដល់ស្ត្រីថា ជីវជាតិអាមានសារៈសំខាន់ណាស់សំរាប់សុខភាពរបស់ម្តាយ និងទារក។ ទារកនឹងទទួលបានជីវជាតិអាតាមរយៈទឹកដោះម្តាយ។

១០ ផ្តល់គ្រាប់ថ្នាំជាតិដែក/អាស៊ីដហ្វូលិកដល់ម្តាយ

- ផ្តល់ថ្នាំចំនួន ៤២គ្រាប់ ទៅឱ្យម្តាយ បន្ទាប់ពីសម្រាលឱ្យបានឆាប់តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន
- ពន្យល់ថា ម្តាយត្រូវលេបថ្នាំ ១ថ្ងៃ ១គ្រាប់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ (១គ្រាប់ថ្នាំជាតិដែកអាស៊ីដហ្វូលិកមានជាតិដែក ៦០មក្រ និងអាស៊ីដហ្វូលិក ៤០០មក្រក្រ)

- ពន្យល់អំពីផលរំខាននៃថ្នាំ: លាមកខ្មៅ មានអារម្មណ៍មិនស្រួលខ្លួន ចង្អោរ រាក ឬទល់លាមក
- ពន្យល់ថា ផលរំខានទាំងអស់នេះ ពុំបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់អ្វីទេ។ ធ្វើការណែនាំឱ្យគាត់លេបថ្នាំនេះនៅពេលបាយ ឬពេលចូលគេង
- ពន្យល់អំពី សារៈសំខាន់នៃការបរិភោគអាហារសំបូរជាតិដែក
- ណែនាំអោយបរិភោគអាហារសំបូរវីតាមីន ដូចជា ផ្លែឈើ និងបន្លែ

១១ ផ្តល់ថ្នាំមេបង់ដាសុលដល់ម្តាយ

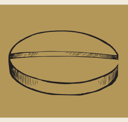

ផ្តល់១ដូស(=៥០០មក្រ)បន្ទាប់ពីសម្រាលឱ្យបានឆាប់តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន

១២ បំពេញសៀវភៅសុខភាពមាតានិងប័ណ្ណសុខភាពកុមារ បំពេញទៅក្នុងសៀវភៅកត់ត្រារបស់មណ្ឌលសុខភាព

១៣ ធ្វើការចរចារអំពីការត្រលប់មកពិនិត្យលើកក្រោយ ក្នុងកំឡុងពេល ៦ សប្តាហ៍

- ពន្យល់ពីកាលវិភាគនៃការចាក់ថ្នាំបង្ការ នៅសប្តាហ៍ទី៦ ទី១០ ទី១៤
- ប្រសិនបើអ្នក ឬកូនរបស់អ្នកឈឺ ត្រូវត្រលប់មកមណ្ឌលសុខភាពភ្លាម
- រំលឹកប្រាប់ម្តាយឱ្យយកប័ណ្ណសុខភាពម្តាយ និងកុមារមកជាមួយនៅរាល់ពេលមកទទួលសេវាពិនិត្យថែទាំសុខភាព
- ពន្យល់អំពីសារៈសំខាន់នៃការទទួលគ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអា ចាប់ផ្តើមនៅពេលកុមារមានអាយុ ៦ខែ។ កុមារមានអាយុ ពី៦ខែ ដល់ ៥៩ខែ ត្រូវទទួលគ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអា រាល់៦ខែម្តង នៅជុំវិញខែ ឧសភា និង ខែ វិច្ឆិកា។

ការជួបពិនិត្យថែទាំ
ក្រោយសម្រាល

រាក់ទាក់
ញញឹម
ស្តាប់

០១

ស្វាគមន៍ម្តាយនិងណែនាំខ្លួនអ្នក សាកសួររកសៀវភៅសុខភាពមាតា ពិនិត្យរកមើលព័ត៌មាននៅលើសៀវភៅសុខភាពមាតា (រួមមានព័ត៌មានលំអិតនៃការសម្រាល)

០២

ធ្វើការវាយតម្លៃសុខភាពរបស់ម្តាយដោយធ្វើការសាកសួរគាត់នូវសំណួរដូចតទៅ៖

- តើអ្នកមានអារម្មណ៍ដូចម្តេចដែរ?
- តើអ្នកមានបញ្ហាអ្វីទេ?
- តើអ្នកមានការឈឺចាប់ ឬគ្រុនក្តៅដែរឬទេ?
- តើកូនរបស់អ្នកយ៉ាងម៉េចដែរ?
- តើការបំបៅដោះកូនរបស់អ្នកយ៉ាងម៉េចដែរ?

ពិនិត្យមើលសុខភាពរបស់ម្តាយ ទៅតាមពិធីសារជាតិ

- ពិនិត្យមើលសំពាធឈាម
- ពិនិត្យមើលសីតុណ្ហភាព
- ពិនិត្យមើលស្បូន
- ពិនិត្យមើលដោះ
- ពិនិត្យមើលតំបន់ផ្លូវភេទ - មានហើម/ខ្ទុះ
- ពិនិត្យមើលការធ្លាក់ឈាមតាមទ្វារមាស ឬ កករឈ្លោក
- ពិនិត្យមើលទឹកនោម/លាមក
- ពិនិត្យរកមើលភាពស្លេកស្លាំង - ភាពស្លេកស្លាំងនៅត្របកភ្នែកខាងក្នុង ឬបាតដៃ
- ពិនិត្យរកមើលសញ្ញាកង្វះជីវជាតិអា-ខ្វាក់មាន់ បញ្ហាភ្នែក

ធ្វើការព្យាបាល បើសិនជាចាំបាច់ ដោយប្រើពិធីសារជាតិ ដូចខាងក្រោម:

សញ្ញានៃភាពស្លេកស្លាំង		សញ្ញាកង្វះជីវជាតិអា	
ស្លេកស្លាំងខ្លះៗ នៅបាតដៃ	ស្លេកស្លាំងធ្ងន់ធ្ងរ នៅបាតដៃ	សញ្ញណាមួយ នៃជំងឺស្ងួតភ្នែក សកម្ម (ដំបៅ កញ្ចក់ភ្នែក)	ខ្វាក់មាន់ ស្នួតភ្នាសស នៃភ្នែក ស្នាមប៊ីតូត
ការព្យាបាល	**ការព្យាបាល**	**ការព្យាបាល**	**ការព្យាបាល**
១គ្រាប់ ថ្នាំជាតិដែក/ អាស៊ីដហ្វូលីក X ២ដងក្នុងមួយ ថ្ងៃ (ពេលព្រឹក និងពេលល្ងាច) សំរាប់រយ:ពេល ១៤ ថ្ងៃ	១គ្រាប់ ថ្នាំជាតិដែក/ អាស៊ីដហ្វូលីក X ២ដងក្នុងមួយ ថ្ងៃ (ពេលព្រឹក និងពេលល្ងាច) សំរាប់រយ:ពេល ៣ខែ	វីតាមីនអាលេខ ថ្ងៃទី១: ២០០.០០០ IU ហើយធ្វើការ បញ្ជូន កត់ត្រានៅប័ណ្ណ បញ្ជូនថា បាន អោយវីតាមីនអា លេខ ២០០.០០០ IU	វីតាមីនអា ១ ដូស លេខ ១០.០០០ IU ក្នុងមួយថ្ងៃ រយ:ពេល៣០ថ្ងៃ។ បើពុំមានលេខ នេះទេ ឱ្យ មុលទីវីតាមីន ២គ្រាប់ក្នុងមួយថ្ងៃ រយ:ពេល ៣០ ថ្ងៃ

០៣

ស្វែររកប័ណ្ណសុខភាពកុមារ ពិនិត្យមើល ព័ត៌មាននៅលើប័ណ្ណសុខភាពកុមារ បើពុំមានប័ណ្ណសុខភាពកុមារទេ ផ្តល់ប័ណ្ណ សុខភាពកុមារមួយច្បាប់រួចបំពេញប័ណ្ណនេះ

ធ្វើការវាយតម្លៃអំពីសុខភាពរបស់ទារកទើបកើតទៅតាម គោលការណ៍ណែនាំថ្នាក់ជាតិ

សាកសួរម្តាយ ពីការបារម្ភអំពីកូនរបស់គាត់

- វាយតម្លៃអំពីស្ថានភាពទូទៅរបស់ទារក
- ពិនិត្យមើលទម្ងន់
- បើសិនជាទារកតូចពេក (ទម្ងន់ក្រោម២.៥ គក្រ-ទម្ងន់មិនគ្រប់) លើកទឹកចិត្តម្តាយឱ្យធ្វើការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយនៅរាល់ ២-៣ ម៉ោងម្តង
- បង្រៀនម្តាយពីរបៀបរក្សាកំដៅទារកឱ្យមានភាពកក់ក្តៅ (ការដាក់ ឱ្យស្បែកប៉ះស្បែក)

០៤

ធ្វើការសង្កេត វាយតម្លៃនិងផ្តល់ប្រឹក្សាអំពីការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយ

បង្ហាញម្តាយពីរបៀបទ្រខ្លួនទារកត្រឹមត្រូវ ពិនិត្យមើលការដាក់ផ្អឹបមាត់កូនទៅនឹងដោះម្តាយបានល្អ និងជួយគាត់បើចាំបាច់

ការផ្អឹបមាត់ទៅនឹងដោះបានល្អ

សញ្ញានៃការរៀបចំស្ថានភាពបីបំបៅ និងការដាក់មាត់ផ្អឹបទៅនឹងដោះបានល្អ (ប្រសិនបើទារកអាយុតិចជាង ៦ខែ)

- ម្តាយមានសភាពសម្រាក និងផាសុកភាព
- រាងកាយរបស់ទារកនៅកៀកជាប់នឹងខ្លួនម្តាយដោយបែរទៅរកដោះ
- ក្បាល និងដងខ្លួនរបស់ទារកសណ្តូកត្រង់
- ចង្ការរបស់ទារកប៉ះទៅនឹងដោះ
- គូថរបស់ទារកត្រូវបានទ្រ
- មាត់របស់ទារក បើកធំ
- បបូរមាត់ខាងក្រោមរបស់ទារករលារចេញក្រៅ
- អណ្តាតរបស់ទារកក្តោបជុំវិញដោះ
- ថ្ពាល់របស់ទារកឡើងប៉ោង
- រង្វង់ខ្មៅជុំវិញដោះនៅក្នុងមាត់របស់ទារកច្រើន
- ទារកជញ្ជក់មួយៗ ខ្លាំងៗនិងសម្រាកម្តងៗ
- អាចមើលឃើញ ឬឮសូរសម្លេងលេបទឹកដោះ
- ទារកនឹងលែងឬខ្ជាក់ដោះចេញដោយឯងៗ
- ទារកមានសភាពសម្រាក និងងងុយគេង

សាកសួរ ប្រសិនបើម្តាយមានការលំបាកណាមួយក្នុងការបំបៅកូនដោយទឹកដោះ

ការលំបាកដែលម្តាយជួបប្រទះ	សារសំរាប់ផ្តល់ប្រឹក្សា
ទឹកដោះមានមិនគ្រប់គ្រាន់	បំបៅដោះកូនរាល់ ២-៣ម៉ោងម្តង។ ត្រូវហូបទឹកយ៉ាងហោចណាស់ឱ្យបាន ២ លីត្រ ក្នុងមួយថ្ងៃ។ ត្រូវបរិភោគអាហារបន្ថែមមួយពេលទៀតក្នុង ១ថ្ងៃ និងអាហារក្រៅពេលដែលសំបូរសារជាតិបំប៉នបន្ថែមទៀត ដូចជាផ្លែឈើជាដើម
ឈាសដោះ	ត្រូវយកក្រណាត់ស្អាតក្តៅឧណ្ហៗដាក់ស្អំពីលើដោះរយៈពេល៥នាទីមុនពេលបំបៅដោះកូនម្តងៗ។ បើទារកមានការពិបាកក្នុងការដាក់មាត់ផ្អឹបទៅនឹងដោះ ច្របាច់ដោះថ្នមៗ ឱ្យទឹកដោះចេញខ្លះ មុនដាក់ឱ្យកូនបៅ។ បំបៅកូនរៀងរាល់ ២-៣ម៉ោងម្តង ច្របាច់ទឹកដោះដែលនៅសល់ចេញក្រោយពេលបំបៅដោះរួចម្តងៗ

ការលំបាកដែលម្ដាយជួបប្រទះ	សារសំរាប់ផ្ដល់ប្រឹក្សា
ក្បាលដោះមានស្នាមប្រេះ និងមានការឈឺចាប់	រក្សាដោះឱ្យស្ងួត និងស្អាតជានិច្ចបន្ទាប់ពីបំបៅម្ដងៗ។ ចាប់ផ្ដើមបំបៅកូននៅខាងដែលមិនសូវឈឺមុន។ នៅពេលបញ្ចប់ការបំបៅ ផ្ដាច់មាត់កូនពីដោះដោយថ្នមៗ
ក្បាលដោះលិបចូលក្នុង (ដោះខ្វាក់)	យកតួសេរាំងបឺតទាញក្បាលដោះចេញក្រៅមុនពេលបំបៅដោះកូន

ផ្ដល់ប្រឹក្សា ស្ដីអំពីការបន្តការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្ដាយ

- បំបៅកូនដោយទឹកដោះម្ដាយតែមួយមុខគត់ រយៈពេល៦ខែដំបូង។
- ចាប់ផ្ដើមផ្ដល់អាហារបន្ថែមចាប់ពីកុមារអាយុបាន ៦ខែ។
- បន្តធ្វើការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្ដាយ រហូតទាល់តែកុមារអាយុបានយ៉ាងតិច ២ឆ្នាំ ឬលើសពីនេះ។

ប្រសិនបើម្ដាយសួរសំណួរ យោងទៅទំព័រស្ដីពីការផ្ដល់អាហារបន្ថែមដែលមាននៅក្នុងសម្ភារៈជំនួយការងារនេះ

០៥ ពិនិត្យមើលកុមារនិងម្ដាយរកសញ្ញាគ្រោះថ្នាក់ ហើយនិងធ្វើការបញ្ជូនទៅកាន់មូលដ្ឋានសុខាភិបាល ប្រសិនបើមានសញ្ញាគ្រោះថ្នាក់ណាមួយ

សញ្ញាគ្រោះថ្នាក់ចំពោះទារក:

- ពិបាកដកដង្ហើម
- ប្រកាច់
- ក្ដៅខ្លួន
- រាក
- ត្រជាក់
- កូនតូចពេក
- មិនបៅទាល់តែសោះ

សញ្ញាគ្រោះថ្នាក់ចំពោះម្ដាយ:

- ធ្លាក់ឈាមតាមទ្វារមាសធ្ងន់ធ្ងរ
- ប្រកាច់
- ពិបាកដកដង្ហើម ឬដកដង្ហើមញាប់
- ក្ដៅខ្លួន
- មានការឈឺចាប់នៅក្នុងពោះខ្លាំង

ធ្វើការបញ្ជូនទៅកាន់មន្ទីរពេទ្យជាបន្ទាន់

០៦ ផ្តល់ដំបូន្មានអំពីការថែទាំខ្លួនឯង និងអនាម័យ

- ផ្តល់ដំបូន្មានដល់ម្តាយឱ្យសម្រាក និងសំរាន្តឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់
- អនាម័យត្រូវងូតទឹកជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីការពារការបង្ករោគ
- លាងសំអាតប្រដាប់ភេទ ក្រោយពីបន្ទោរបង់រួច
- លាងសំអាតដៃមុនពេលលើក/កាន់ទារក

០៧ ផ្តល់ប្រឹក្សាអំពីអាហារូបត្ថម្ភ

- ផ្តល់ដំបូន្មានដល់ម្តាយឱ្យបរិភោគអាហារ ១ពេលបន្ថែមទៀតក្នុងមួយថ្ងៃ ប្រសិនបើបំបៅកូនរបស់ខ្លួនដោយទឹកដោះម្តាយ និងបរិភោគទឹកឱ្យបាន ២លីត្រយ៉ាងតិចក្នុង១ថ្ងៃ។ ផ្តល់ដំបូន្មានឱ្យចៀសវាងការតមអាហារតាមបែបជំនឿ

ណែនាំម្តាយឱ្យប្រើប្រាស់តែអំបិលអ៊ីយ៉ូដ សំរាប់គ្រួសារទាំងមូល

០៨ ពិនិត្យមើលស្ថានភាពទទួលថ្នាំបង្ការជំងឺតេតាណូសរបស់ម្តាយ

ពិនិត្យមើលថាតើស្ត្រីបានទទួលថ្នាំបង្ការជំងឺតេតាណូសកាលពីលើកមុនហើយ ឬនៅ។ ធ្វើការសំរេចចិត្តថា តើដូសមួយណាដែលគួរផ្តល់ឱ្យ។ ប្រសិនបើ គ្រប់ដូសទាំងអស់ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យរួចហើយកាលពីពេលកន្លងមកមិនត្រូវផ្តល់ឱ្យទៀតទេ។

ដូសទី១ : ក្នុងអំឡុងពេលមកជួបពិនិត្យលើកទី១
ដូសទី២ : យ៉ាងហោចណាស់ ១ខែ ក្រោយពីដូសទី១
ដូសទី៣ : យ៉ាងហោចណាស់ ៦ខែ ក្រោយពីដូសទី២
ដូសទី៤ : យ៉ាងហោចណាស់ ១ឆ្នាំ ក្រោយពីដូសទី៣
ដូសទី៥ : យ៉ាងហោចណាស់ ១ឆ្នាំ ក្រោយពីដូសទី៤

០៩ ពិនិត្យមើលស្ថានភាពទទួលថ្នាំបង្ការរបស់កុមារ

ផ្តល់ថ្នាំបង្ការដល់កុមារបើសិនជាចាំបាច់ ចូរប្រើតារាងខាងក្រោមនេះ

ក្រុមចំណុច	កំរិតដូស	កំណត់សម្គាល់
ទារកទើបសម្រាល	**BCG** : តែ១ដូសគត់ **HBO** : តែ១ដូសគត់	**BCG** អាចផ្តល់បានរហូតដល់កុមារអាយុ១ឆ្នាំក្រោយសម្រាល។ មិនត្រូវផ្តល់ ទេ បើមានរោគសញ្ញាអេចអាយវី **HBO**ត្រូវផ្តល់ក្នុងរយៈពេល២៤ម៉ោង ក្រោយសម្រាល ប៉ុន្តែគេអាចផ្តល់បាននៅក្រោម ៧ថ្ងៃ។
កុមារអាយុក្រោយ ៦សប្តាហ៍ដល់១ឆ្នាំ	**OPV, DPT ឬ DPT-HB** ដូសទី១: ៦សប្តាហ៍ក្រោយសម្រាល ដូសទី២: យ៉ាងហោចណាស់ ៤សប្តាហ៍ក្រោយពីដូសទី១ ដូសទី៣: យ៉ាងហោចណាស់ ៤សប្តាហ៍ក្រោយពីដូសទី២ **ជំងឺកញ្ជ្រិល** តែ១ដូសគត់ យ៉ាងហោចណាស់អាយុ ៩ ខែ បន្ទាប់ពីសម្រាល	មិនត្រូវខកខានកាលបរិច្ឆេទក្នុងការផ្តល់ថ្នាំបង្ការណាមួយឡើយ។ ថ្នាំបង្ការនឹងមិនមានប្រសិទ្ធភាពឡើយប្រសិនបើមានការខកខានណាមួយនោះ។ ចំពោះ **DPT-HB** មិនត្រូវផ្តល់ឱ្យឡើយនៅពេលណាកុមារមានជំងឺធ្ងន់ធ្ងរដោយមានកំដៅឡើងខ្ពស់លើសពី ៣៨,៥អង្សារសេ។ មិនត្រូវផ្តល់ **DPT/DPT-HB** បើគេដឹងថាកុមារធ្លាប់មានប្រតិកម្មជាមួយនឹងថ្នាំបង្ការទាំងនេះ។ ត្រូវកត់ត្រាការផ្តល់ថ្នាំបង្ការនេះនៅក្នុងប័ណ្ណសុខភាពកុមារ និងក្នុងសៀវភៅកត់ត្រារបស់មណ្ឌលសុខភាព។

១០ ពិនិត្យមើលម្តាយអំពីការទទួលបានគ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអា នៅក្រោយពេលសម្រាល

ប្រសិនបើមិនទាន់បានទទួលទេ ផ្តល់គ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអា ១ គ្រាប់លេខ ២០០,០០០ IU នៅក្នុងចន្លោះពេល ៦សប្តាហ៍ដំបូងក្រោយសម្រាល។

១១ ផ្តល់គ្រាប់ថ្នាំជាតិដែក/អាស៊ីដហ្វូលីកដល់ម្តាយ

- ផ្តល់គ្រាប់ថ្នាំចំនួន ៤២គ្រាប់ នៅពេលជួបពិនិត្យថែទាំក្រោយសម្រាល លើកទី១ ប្រសិនបើគាត់មិនទាន់បានទទួលគ្រាប់ថ្នាំចំនួន ៤២គ្រាប់ នៅពេលសម្រាលទេ
- ត្រូវលេបថ្នាំមួយថ្ងៃមួយគ្រាប់ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ
- ពន្យល់អំពីផលរំខាននៃថ្នាំៈ លាមកខ្មៅ មានអារម្មណ៍មិនស្រួលខ្លួន ចង្អោរ រាក ឬទល់លាមក
- ពន្យល់ថា ផលរំខាននៃថ្នាំទាំងអស់នេះ ពុំបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់អ្វីទេ ធ្វើការណែនាំឱ្យគាត់លេបថ្នាំនេះនៅពេលបាយ ឬពេលចូលគេង
- ពន្យល់ណែនាំអំពីអាហារសំបូរជាតិដែក
- ណែនាំអោយបរិភោគអាហារសំបូរវីតាមីនដូចជា ផ្លែឈើ និងបន្លែ

(ថ្នាំជាតិដែក/អាស៊ីដហ្វូលីក ១គ្រាប់ មានជាតិដែក ៦០មក្រ និង អាស៊ីដហ្វូលីក៤០០ មក្រក្រ)

១២ ផ្តល់ថ្នាំមេបង់ដាសុលដល់ម្តាយ

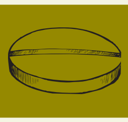

បើសិនជាម្តាយមិនទាន់បានទទួលថ្នាំនៅពេលសម្រាលទេ ផ្តល់ថ្នាំមេបង់ដាសុល ១ ដូស(=៥០០មក្រ) ក្នុងរយៈពេល ៦ សប្តាហ៍ បន្ទាប់ពីសម្រាលកូនរួច

១៣ ផ្តល់ប្រឹក្សាស្តីពីការធ្វើតេស្តឈាមរកមេរោគអេដស៍

- ពិនិត្យមើលស្ថានភាពការធ្វើតេស្តឈាមរកមេរោគអេដស៍
- ប្រសិនបើមិនទាន់បានធ្វើតេស្តទេផ្តល់ប្រឹក្សាស្តីពីការធ្វើតេស្តឈាមរកមេរោគអេដស៍
- ជំរុញលើកទឹកចិត្តដៃគូឱ្យធ្វើតេស្ត
- ផ្តល់ព័ត៌មានអំពីសេវាធ្វើតេស្តដែលនៅជិតជាងគេ

១៤

ផ្តល់ប្រឹក្សាអំពីមធ្យោបាយពន្យារកំណើតក្រោយពេលសម្រាល

ពន្យល់ទៅម្តាយថា ប្រសិនបើគាត់រួមភេទ ហើយមិនបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយតែមួយមុខគត់ទេ គាត់អាចមានផ្ទៃពោះនៅ ៤សប្តាហ៍ក្រោយពីសម្រាល។ ធ្វើការពិភាក្សាជាមួយគាត់ អំពីការពន្យាកំណើត និងផ្តល់ដំបូន្មានពីចន្លោះពីការមានផ្ទៃពោះមួយទៅផ្ទៃពោះមួយ ឱ្យបាន ២-៣ឆ្នាំ។ ផ្តល់ដំបូន្មានដល់ស្ត្រីអំពីពិធីសាស្ត្រ LAM។

ផ្តល់ដំបូន្មានអំពីមធ្យោបាយពន្យាកំណើតផ្សេងទៀត ដោយប្រើប្រាស់តែមួយ ឬប្រើជាមួយពិធី LAM។ ផ្តល់ដំបូន្មានពីទីកន្លែងដែលគាត់អាចទទួលសេវា និងទទួលការផ្តល់ប្រឹក្សា។

- ពិធីសាស្ត្ររយៈពេលខ្លី (LAM= ពិធីធ្វើមិនឱ្យមានរដូវតាមរយៈការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយ) **ម្តាយដែលបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយតែមួយមុខគត់ នៅក្នុងអំឡុងពេល៦ខែដំបូង ជាទូទៅអាចការពារគាត់ពីការមានផ្ទៃពោះ ដោយសារគាត់ទំនងមិនផលិតអូវុល។**
- ពិធីប្រើប្រាស់ថ្នាំស្តង់ដារពន្យាកំណើតលេបប្រចាំថ្ងៃ
- ថ្នាំចាក់
- ស្រោមអនាម័យ
- ពិធីរយៈពេលយូរ (កងដាក់ក្នុងស្បូន កងដាក់ក្នុងដៃ)
- ពិធីអចិន្ត្រៃយ៍(ការការពារមិនឱ្យមានកូនដោយធ្វើការវះកាត់តាមការស្ម័គ្រចិត្តរបស់បុរស និងស្ត្រី)

១៥

បំពេញសៀវភៅសុខភាពមាតា
បំពេញប័ណ្ណសុខភាពកុមារ
បំពេញ/កត់ត្រាទៅក្នុងសៀវភៅកត់ត្រា
របស់មណ្ឌលសុខភាព

១៦ ធ្វើការចរចារអំពីការត្រលប់មក ពិនិត្យលើកក្រោយ

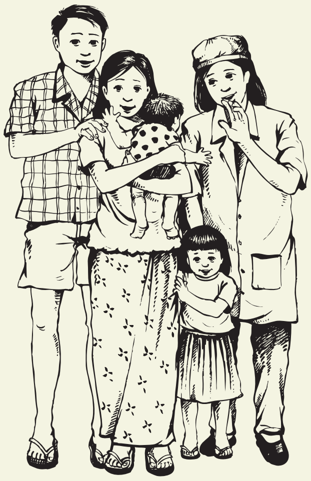

- ស្ត្រីក្រោយសម្រាល គួរទទួលការពិនិត្យថែទាំក្រោយសម្រាល នៅក្នុងចន្លោះពេល២៤ម៉ោង ២-៣ថ្ងៃ និង ៦សប្តាហ៍
- រំលឹកអំពីកាលវិភាគនៃការចាក់ថ្នាំបង្ការ ៦, ១០, ១៤សប្តាហ៍
- ត្រលប់មកមណ្ឌលសុខភាពភ្លាម នៅពេលណាអ្នក ឬកូនរបស់អ្នកមានជំងឺ
- រំលឹកប្រាប់ម្តាយឱ្យយកប័ណ្ណសុខភាពកុមារមកជាមួយ នៅរាល់ពេលយកកូនមកទទួលសេវាពិនិត្យថែទាំសុខភាព

រំលឹកអំពីសារៈសំខាន់នៃការទទួលគ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអា ២ដងក្នុង១ឆ្នាំ (នៅជុំវិញខែឧសភា និង ខែវិច្ឆិកា) នៅពេលកុមារមានអាយុចាប់ពី៦ខែ ដល់ ៥៩ខែ នៅតាមភូមិ ឬ នៅមណ្ឌលសុខភាព។

" ជីវជាតិអា ជួយសង្គ្រោះជីវិតកុមារ "

ការជួបពិនិត្យ ដើម្បីផ្តល់ថ្នាំបង្ការ

រាក់ទាក់

ញញឹម

ស្តាប់

ការជួបពិនិត្យ
ដើម្បីផ្តល់ថ្នាំបង្ការ

០១

សាកសួររកប័ណ្ណសុខភាពកុមារ
សាកសួររកសៀវភៅសុខភាពមាតា
ពិនិត្យមើលព័ត៌មាននៅលើប័ណ្ណ

០២

ពិនិត្យមើលស្ថានភាពទទួលថ្នាំបង្ការរបស់កុមារ

ផ្តល់ថ្នាំបង្ការដល់កុមារបើសិនជាចាំបាច់ ចូរប្រើតារាងខាងក្រោមនេះ

ក្រុមចំណុច	កំរិតដូស	កំណត់សម្គាល់
ទារកទើបកើត	**BCG** : តែ ១ ដូសគត់ **HBO** : តែ ១ ដូសគត់	**BCG** អាចផ្តល់បានរហូតដល់កុមារអាយុ១ឆ្នាំក្រោយសម្រាល។ មិនត្រូវផ្តល់ទេ បើមានរោគសញ្ញាអេចអាយវី **HBO** ត្រូវផ្តល់ក្នុងរយៈពេល២៤ម៉ោងក្រោយសម្រាល ប៉ុន្តែគេអាចផ្តល់បាននៅក្រោម៧ថ្ងៃ។
កុមារអាយុក្រោយ ៦សប្តាហ៍ដល់១ឆ្នាំ	**OPV, DPT** ឬ **DPT-HB** ដូសទី១: ៦សប្តាហ៍ក្រោយសម្រាល ដូសទី២:យ៉ាងហោចណាស់៤សប្តាហ៍ក្រោយពីដូសទី១ ដូសទី៣:យ៉ាងហោចណាស់៤សប្តាហ៍ក្រោយពីដូសទី២ **ជំងឺកញ្ជ្រិល** តែ១ដូសគត់ យ៉ាងហោចណាស់ អាយុ ៩ខែ បន្ទាប់ពីសម្រាល	មិនត្រូវខកខានកាលបរិចេទក្នុងការផ្តល់ថ្នាំបង្ការណាមួយឡើយ។ថ្នាំបង្ការនឹងមិនមានប្រសិទ្ធភាពឡើយប្រសិនបើមានការខកខានណាមួយនោះ។ ចំពោះ **DPT-HB** មិនត្រូវផ្តល់ឱ្យឡើយនៅពេលណាកុមារមានជំងឺធ្ងន់ធ្ងរ ដោយមានកំដៅឡើងខ្ពស់លើសពី៣៨,៥អង្សារសេ។ មិនត្រូវផ្តល់ **DPT/DPT-HB** បើដឹងថាកុមារធ្លាប់មានប្រតិកម្មជាមួយនឹងថ្នាំបង្ការទាំងនេះ។ ត្រូវកត់ត្រាការផ្តល់ថ្នាំបង្ការនេះទៅក្នុងប័ណ្ណសុខភាពកុមារនិងក្នុងសៀវភៅកត់ត្រារបស់មណ្ឌលសុខភាព។

០៣ ពិនិត្យមើលស្ថានភាពទទួលថ្នាំបង្ការជំងឺតេតាណូសរបស់ស្ត្រី

ពិនិត្យមើលថាតើស្ត្រីបានទទួលថ្នាំបង្ការជំងឺតេតាណូសកាលពីលើកមុនហើយ ឬនៅ។ ធ្វើការសំរេចចិត្តអំពីដូសដែលគួរផ្តល់ឱ្យ។ ប្រសិនបើគ្រប់ដូសទាំងអស់ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យរួចហើយកាលពីពេលកន្លងមក មិនត្រូវផ្តល់ឱ្យទៀតទេ។

ដូសទី១ : ក្នុងអំឡុងពេលមកជួបពិនិត្យលើកទី១
ដូសទី២ : យ៉ាងហោចណាស់ ១ខែ ក្រោយពីដូសទី១
ដូសទី៣ : យ៉ាងហោចណាស់ ៦ខែ ក្រោយពីដូសទី២
ដូសទី៤ : យ៉ាងហោចណាស់ ១ឆ្នាំ ក្រោយពីដូសទី៣
ដូសទី៥ : យ៉ាងហោចណាស់ ១ឆ្នាំ ក្រោយពីដូសទី៤

១	២	៣	៤	៥
ការជួបពិនិត្យ លើកទី១	១ខែក្រោយពី ដូសទី១	៦ខែក្រោយពី ដូសទី២	១ឆ្នាំក្រោយពី ដូសទី៣	១ឆ្នាំក្រោយពី ដូសទី៤

០៤ វាយតម្លៃសុខភាពកុមារ សាកសួរម្តាយអំពីការព្រួយបារម្ភដែលគាត់មានចំពោះកូនរបស់គាត់

- វាយតម្លៃសុខភាពរបស់កុមារ-បើមានបញ្ហាណាមួយ ត្រូវធ្វើការព្យាបាលដោយយោងទៅតាមពិធីសារសមាហរណកម្មនៃការទទួលបន្ទុក ពិនិត្យ និងព្យាបាលជំងឺកុមារ (IMCI) និងបញ្ជូន បើសិនជាចាំបាច់
- ពិនិត្យមើលអាយុរបស់កុមារដោយគិតជាសប្តាហ៍ពេញ ខែពេញ និងឆ្នាំពេញ
- ពិនិត្យមើលប្រវែង/កំពស់ (ប្រសិនបើមានឧបករណ៍)
- ពិនិត្យមើលទម្ងន់
- បើសិនជាទារកតូចពេក(ទម្ងន់តិចជាង២,៥គក្រ - មានទម្ងន់មិនគ្រប់) លើកទឹកចិត្តម្តាយឱ្យធ្វើការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយនៅរាល់ ២-៣ ម៉ោងម្តង។

បង្រៀនម្តាយពីរបៀបរក្សាទារកឱ្យមានភាពកក់ក្តៅ (ពិធីស្បែកប៉ះស្បែក)

- វាយតម្លៃអំពីទម្ងន់ដោយផ្អែកលើប័ណ្ណសុខភាពកុមារ (ប័ណ្ណលឿង)
- ពន្យល់ម្តាយអំពីទម្ងន់របស់កុមារ និងផ្តល់ប្រឹក្សាទៅតាមទម្ងន់របស់កុមារ។ ជាការសំខាន់ បើសិនជាកុមារមានបញ្ហាកង្វះអាហារូបត្ថម្ភធ្ងន់ធ្ងរ (ហើម ស្គមស្គាំង) ត្រូវបញ្ជូនកុមារទៅកាន់មន្ទីរពេទ្យបង្អែកដែលនៅជិតជាងគេបង្អស់ ដើម្បីធ្វើការព្យាបាល។
- ពិនិត្យរកមើលភាពស្លេកស្លាំង - ធ្វើការព្យាបាលទៅតាមគោលការណ៍ណែនាំថ្នាក់ជាតិ (ដូចដែលមានភ្ជាប់ជូននៅទំព័រខាងក្រោយបង្អស់នៃសម្ភារៈជំនួយការងារនេះ)
- ពិនិត្យរកមើលបញ្ហាកង្វះជីវជាតិអា - ត្រូវធ្វើការព្យាបាល ដោយយោងទៅតាមគោលការណ៍ណែនាំថ្នាក់ជាតិ ដូចដែលមានភ្ជាប់ជូននៅទំព័រខាងក្រោយបង្អស់នៃសម្ភារៈជំនួយការងារនេះ)

០៥ ធ្វើការវាយតម្លៃសុខភាពមាតា

សាកសួរស្ត្រីអំពីការបារម្ភរបស់គាត់ណាមួយ

- ទម្ងន់
- ពិនិត្យមើលសំពាធឈាម
- ពិនិត្យរកមើលសញ្ញានៃភាពស្លេកស្លាំងនៅត្របកភ្នែកខាងក្នុង និងបាតដៃ
- ពិនិត្យរកសញ្ញាកង្វះជីវជាតិអា/ខ្វាក់មាន់
- ផ្តល់ដំបូន្មានដល់គាត់អំពីសារៈសំខាន់នៃរបបអាហារដែលសំបូរសារជាតិចិញ្ចឹម (អាហារ៤ពេលក្នុងមួយថ្ងៃ នៅខណៈដែលម្តាយនៅតែធ្វើការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយ)

ធ្វើការព្យាបាលភាពស្លេកស្លាំង និងកង្វះជីវជាតិអាទៅតាមគោលការណ៍ណែនាំថ្នាក់ជាតិ

សញ្ញានៃភាពស្លេកស្លាំង			សញ្ញាកង្វះជីវជាតិអា	
ស្លេកស្លាំងខ្លះៗ នៅបាតដៃ	ស្លេកស្លាំង ធ្ងន់ធ្ងរនៅ បាតដៃ ផ្ទៃពោះអាយុ ក្រោម ៣៦ សប្តាហ៍	ស្លេកស្លាំង ធ្ងន់ធ្ងរនៅ បាតដៃ ផ្ទៃពោះអាយុ ៣៦ សប្តាហ៍ និងលើសពីនេះ	សញ្ញាណា មួយនៃជំងឺ ស្ងួតភ្នែកសកម្ម (ដំបៅ កញ្ចក់ភ្នែក)	ខ្វាក់មាន់ ស្នួតភ្នាសស នៃភ្នែក ស្នាមប៊ីតូត
ការព្យាបាល	**ការព្យាបាល**	**ការព្យាបាល**	**ការព្យាបាល**	**ការព្យាបាល**
១គ្រាប់ ថ្នាំជាតិដែក/ អាស៊ីដហ្វូលីក x ២ដង ក្នុងមួយថ្ងៃ (ពេលព្រឹក និងពេល ល្ងាច) សំរាប់ រយៈពេល ១៤ ថ្ងៃ	១គ្រាប់ ថ្នាំជាតិដែក/ អាស៊ីដហ្វូលីក x ២ដង ក្នុងមួយថ្ងៃ (ពេលព្រឹក និងពេល ល្ងាច) សំរាប់ រយៈពេល ៣ ខែ តាមដាន រៀងរាល់ ២សប្តាហ៍	មិនត្រូវផ្តល់ ថ្នាំជាតិដែកទេ ត្រូវបញ្ជូន ទៅមន្ទីរពេទ្យ ជាបន្ទាន់	ថ្ងៃទី១: វីតាមីនអា ២០០.០០០ IU ហើយបញ្ជូន ទៅកាន់ មន្ទីរពេទ្យ ឯកទេស។ កត់ត្រានៅលើ ក្រដាស បញ្ជូនពីដូស ជីវជាតិអា ដែលបាន ផ្តល់ឱ្យ	វីតាមីនអា ១ ដូស ១០.០០០ IU ក្នុងមួយថ្ងៃ រយៈពេល ៣០ថ្ងៃ។ បើពុំមានលេខ នេះទេ ឱ្យគ្រាប់ថ្នាំ មុលទីវីតាមីន ២គ្រាប់ក្នុង មួយថ្ងៃ រយៈពេល ៣០ថ្ងៃ

១ដូស ឬ ១គ្រាប់នៃថ្នាំជាតិដែក/អាស៊ីដហ្វូលីកមានជាតិដែក ៦០មក្រ និងអាស៊ីដហ្វូលីក ៤០០មក្រក្រ

០៦

ធ្វើការវាយតម្លៃនិងផ្តល់ប្រឹក្សា អំពីការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយ

សញ្ញានៃការរៀបចំស្ថានភាពបីបំបៅ និងការដាក់មាត់ផ្ទឹបទៅនឹងដោះបានល្អ (ប្រសិនបើទារក អាយុតិចជាង៦ខែ)

ការផ្ទឹបមាត់ទៅនឹងដោះបានល្អ

- ម្តាយមានសភាពសម្រាក និងផាសុកភាព
- រាងកាយរបស់ទារកនៅកៀកជាប់នឹងខ្លួនម្តាយដោយបែរទៅរកដោះ
- ក្បាល និងដងខ្លួនរបស់ទារកសណ្តូកត្រង់
- ចង្ការរបស់ទារកប៉ះទៅនឹងដោះ
- គូថរបស់ទារកត្រូវបានទ្រ
- មាត់របស់ទារក បើកធំ
- បបូរមាត់ខាងក្រោមរបស់ទារករលារចេញក្រៅ
- អណ្តាតរបស់ទារកក្តោបជុំវិញដោះ
- ថ្ពាល់របស់ទារកឡើងប៉ោង
- រង្វង់ខ្មៅដោះនៅក្នុងមាត់របស់ទារកច្រើន
- ទារកជញ្ជក់មួយៗ ខ្លាំងៗនិងសម្រាកម្តងៗ
- អាចមើលឃើញ ឬឮសូរសម្លេងលេបទឹកដោះ
- ទារកលែងឬខ្ទាក់ដោះចេញដោយឯងៗ
- ទារកមានសភាពសម្រាក និងងងុយគេង

សាកសួរ ថាតើម្តាយមានការលំបាកណាមួយក្នុងការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយដែរឬទេ ហើយធ្វើការផ្តល់ប្រឹក្សាដូចខាងក្រោម

ការលំបាកដែលម្តាយជួបប្រទះ	សារសំរាប់ផ្តល់ប្រឹក្សា
ទឹកដោះមានមិនគ្រប់គ្រាន់	បំបៅដោះកូនរាល់ ២-៣ម៉ោងម្តង។ ត្រូវហូបទឹកយ៉ាងហោចណាស់ឱ្យបាន ២ លីត្រ ក្នុងមួយថ្ងៃ។ ត្រូវបរិភោគអាហារបន្ថែមមួយពេលទៀតក្នុង ១ថ្ងៃ និងអាហារក្រៅពេលដែលសំបូរសារជាតិបំប៉នបន្ថែមទៀត ដូចជាផ្លែឈើជាដើម
លាសដោះ	ត្រូវយកក្រណាត់ស្អាតក្តៅឧណ្ហៗដាក់ស្អំពីលើដោះរយៈពេល៥នាទីនៅមុនពេលបំបៅដោះកូនម្តងៗ។ បើទារកមានការពិបាកក្នុងការដាក់មាត់ផ្ទឹបទៅនឹងដោះ ច្របាច់ដោះថ្នមៗឱ្យទឹកដោះចេញខ្លះ មុនដាក់ឱ្យកូនបៅ។ បំបៅកូនរៀងរាល់ ២-៣ម៉ោងម្តង ច្របាច់ទឹកដោះដែលនៅសល់ចេញនៅក្រោយពេលបំបៅដោះរួចម្តងៗ។

ការលំបាកដែលម្ដាយជួបប្រទះ	សារសំរាប់ផ្ដល់ប្រឹក្សា
ក្បាលដោះមានស្នាមប្រេះ និងមានការឈឺចាប់	រក្សាដោះឱ្យស្ងួត និងស្អាតជានិច្ចបន្ទាបពីបំបៅម្ដងៗ។ ចាប់ផ្ដើមបំបៅកូននៅខាងដែលមិនសូវឈឺមុន។ នៅពេលបញ្ចប់នៃការបំបៅផ្ដាច់មាត់កូនពីដោះដោយថ្នមៗ
ក្បាលដោះលឹបចូលក្នុង (ដោះខ្វាក់)	យកត្បូសេរាំងបឺតទាញក្បាលដោះចេញក្រៅមុនពេលបំបៅដោះកូន

ផ្ដល់ប្រឹក្សា អំពីការបន្តការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្ដាយ

- បំបៅកូនដោយទឹកដោះម្ដាយតែមួយមុខគត់ រយៈពេល៦ខែដំបូង។
- ចាប់ផ្ដើមផ្ដល់អាហារបន្ថែមចាប់ពីកុមារអាយុបាន ៦ខែ។
- បន្តធ្វើការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្ដាយ រហូតទាល់តែកុមារអាយុបាន យ៉ាងតិច ២ឆ្នាំ ឬលើសពីនេះ។

សូមមើលទំព័រស្ដីពីការផ្ដល់អាហារបន្ថែម ដែលមាននៅក្នុងសម្ភារៈជំនួយការងារនេះ

០៧ ពិនិត្យមើលម្ដាយអំពីការទទួលបានគ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអា នៅពេលសម្រាលឬនៅ ពេលជួបពិនិត្យថែទាំក្រោយសម្រាល

ប្រសិនបើមិនទាន់បានទទួលទេ ផ្ដល់គ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអា ១គ្រាប់ លេខ ២០០,០០០ IU (នៅក្នុងចន្លោះពេល៦សប្ដាហ៍ដំបូងក្រោយសម្រាលតែប៉ុណ្ណោះ)

០៨ ពិនិត្យមើលម្ដាយអំពីការទទួលបានគ្រាប់ថ្នាំជាតិដែក/អាស៊ីដហ្វូលីកនៅពេលសម្រាលឬនៅពេលជួបពិនិត្យថែទាំក្រោយសម្រាល

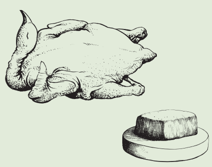

- ប្រសិនបើមិនទាន់បានទទួលទេ ផ្ដល់ថ្នាំចំនួន ៤២គ្រាប់ឱ្យម្ដាយត្រូវលេបថ្នាំមួយថ្ងៃមួយគ្រាប់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ (ថ្នាំជាតិដែក/អាស៊ីដហ្វូលីក ១គ្រាប់មានជាតិដែក ៦០មក្រ និងអាស៊ីដហ្វូលីក៤០០មក្រក្រ)

- ពន្យល់អំពីផលរំខាននៃថ្នាំ: លាមកខ្មៅ មានអារម្មណ៍មិនស្រួលខ្លួន ចង្អោរ រាក ឬទល់លាមក
- ពន្យល់ថា ផលរំខាននៃថ្នាំទាំងអស់នេះ ពុំបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់អ្វីទេ ណែនាំឱ្យគាត់លេបថ្នាំនេះនៅពេលបាយ ឬពេលចូលគេង
- ពន្យល់ណែនាំអំពីអាហារសំបូរជាតិដែក
- ណែនាំអោយបរិភោគអាហារសំបូរជាតិវីតាមីន ដូចជា ផ្លែឈើ និងបន្លែ

០៩ ពិនិត្យមើលម្តាយអំពីការទទួលបានថ្នាំមេបង់ដាសុល នៅពេលសម្រាលនិងនៅក្រោយពេលសម្រាល

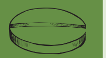

- បើមិនទាន់បានទទួលថ្នាំទេ ផ្តល់ឱ្យម្តាយ ១ ដូស (=៥០០មក្រ)

១០ បំពេញប័ណ្ណសុខភាពកុមារ
បំពេញសៀវភៅសុខភាពមាតា
បំពេញបញ្ជីកត់ត្រារបស់មណ្ឌលសុខភាព

១១ ធ្វើការចរចារអំពីការត្រលប់មក ពិនិត្យលើកក្រោយ

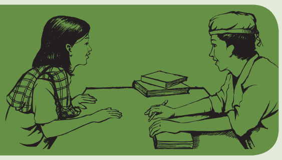

- ត្រលប់មកមណ្ឌលសុខភាពភ្លាម នៅពេលណាអ្នក ឬកូនរបស់អ្នកមានជំងឺ
- រំលឹកប្រាប់ម្តាយឱ្យយកប័ណ្ណសុខភាពកុមារមកជាមួយ នៅរាល់ពេលមកទទួលសេវាពិនិត្យថែទាំសុខភាព

រំលឹកអំពីសារៈសំខាន់នៃការទទួលគ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអា ២ដង ក្នុង១ឆ្នាំ (នៅជុំវិញខែឧសភា និង ខែវិច្ឆិកា) នៅពេលកុមារមានអាយុចាប់ពី៦ខែ ដល់ ៥៩ខែ

" ជីវជាតិអា ជួយសង្គ្រោះជីវិតកុមារ "

មន្ទីរពេទ្យ ដែលផ្តល់ការព្យាបាលជំងឺភ្នែកដោយបញ្ហាកង្វះជីវជាតិអាធ្ងន់ធ្ងរ

ខេត្ត	ឈ្មោះមន្ទីរពេទ្យ
ភ្នំពេញ	មន្ទីរពេទ្យអង្គឌួង (ផ្លូវ ១១០ ភ្នំពេញ)
កណ្តាល	មន្ទីរពេទ្យជ័យជំនះ (ស្រុកតាខ្មៅ)
សៀមរាប	មន្ទីរពេទ្យកុមារអង្គរ
តាកែវ	មន្ទីរពេទ្យខេត្ត

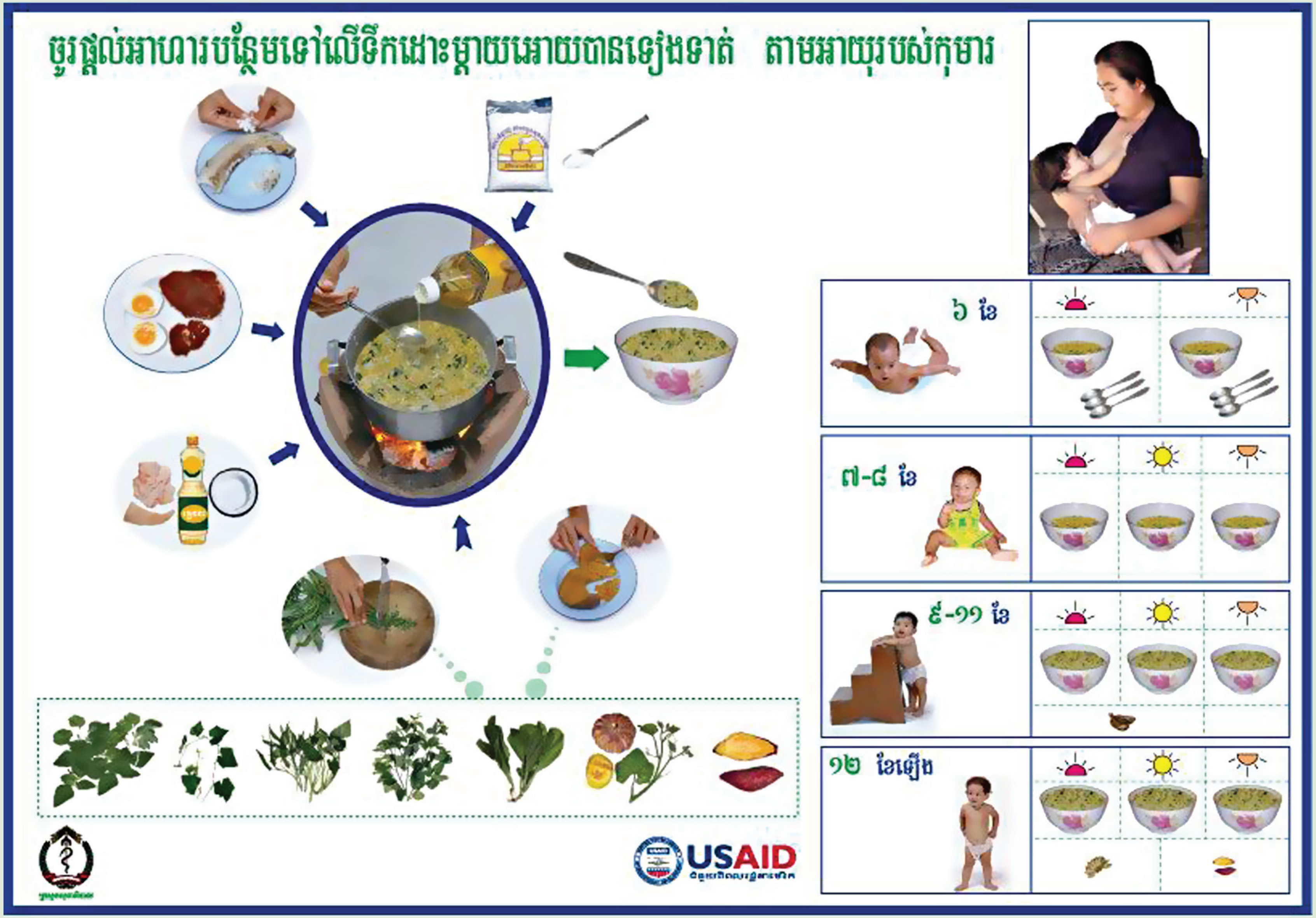
ចូរផ្តល់អាហារបន្ថែមទៅលើទឹកដោះម្តាយអោយបានទៀងទាត់ តាមអាយុរបស់កុមារ
៦ ខែ
៧-៨ ខែ
៩-១១ ខែ
១២ ខែឡើង
USAID

ការជួបពិនិត្យ ថែទាំកុមារឈឺនិង កុមារសុខភាពល្អ

រាក់ទាក់
ញញឹម
ស្តាប់

០១ **សាកសួររកប័ណ្ណសុខភាពកុមារ ពិនិត្យមើលព័ត៌មាននៅលើប័ណ្ណសុខភាពកុមារ**

០២ **សាកសួរម្ដាយអំពីការព្រួយបារម្ភដែលគាត់មានចំពោះកូនរបស់គាត់**

- វាយតម្លៃសុខភាពរបស់កុមារ-បើមានបញ្ហាណាមួយ ត្រូវធ្វើការព្យាបាល ដោយយោងទៅតាមពិធីសារសមាហរណកម្មនៃការទទួលបន្ទុកពិនិត្យ និងព្យាបាលជំងឺកុមារ (IMCI) និងត្រូវបញ្ជូនបើសិនជាចាំបាច់
- ពិនិត្យមើលអាយុរបស់កុមារដោយគិតជាសប្ដាហ៍ពេញ ខែពេញ និងឆ្នាំពេញ
- ពិនិត្យមើល ប្រវែង/កំពស់ (ប្រសិនបើមានឧបករណ៍)
- ពិនិត្យមើលទម្ងន់
- បើសិនជាទារកតូចពេក (ទម្ងន់ទាបជាង ២,៥គក្រ - មានទម្ងន់មិនគ្រប់) ជំរុញលើកទឹកចិត្តម្ដាយឱ្យធ្វើការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្ដាយនៅរាល់២-៣ ម៉ោងម្ដង។ បង្រៀនម្ដាយពីរបៀបរក្សាទារកឱ្យមានភាពកក់ក្ដៅ (ពិធីស្បែកប៉ះស្បែក)
- វាយតម្លៃអំពីទម្ងន់ដោយផ្អែកលើប័ណ្ណសុខភាពកុមារ(ប័ណ្ណលឿង)
- ពន្យល់ម្ដាយអំពីទម្ងន់របស់កុមារ និងផ្ដល់ប្រឹក្សា។ ការសំខាន់ បើសិនជាកុមារមានបញ្ហាកង្វះអាហារូបត្ថម្ភធ្ងន់ធ្ងរ (ហើមស្គមស្គាំង) ត្រូវបញ្ជូនកុមារទៅកាន់មន្ទីរពេទ្យបង្អែកដែលនៅជិតជាងគេបង្អស់ ដើម្បីធ្វើការព្យាបាល។

០៣ **ពិនិត្យរកមើលសញ្ញាកង្វះមីក្រូសារជាតិ**

- ពិនិត្យរកមើលភាពស្លេកស្លាំង (ស្លេកស្លាំងនៅបាតដៃ) ហើយបើសិនមានភាពស្លេកស្លាំង ត្រូវធ្វើការព្យាបាល ដោយយោងទៅតាមគោលការណ៍ណែនាំនៃសមាហរណកម្មនៃការទទួលបន្ទុកពិនិត្យនិងព្យាបាលជំងឺកុមារ (មើលគោលការណ៍ណែនាំនៅទំព័រក្រោយ)
- ពិនិត្យរកមើលបញ្ហាកង្វះជីវជាតិអា ហើយត្រូវធ្វើការព្យាបាល បើសិនជាចាំបាច់។

ត្រូវធ្វើការព្យាបាល ដោយយោងទៅតាមគោលការណ៍ណែនាំថ្នាក់ជាតិស្ដីពីជីវជាតិអា។ ត្រូវបញ្ជូនកុមារ បើសិនជាចាំបាច់។

តារាងព្យាបាលភាពស្លេកស្លាំង និងជីវជាតិអា សំរាប់កុមារ

រោគសញ្ញាជំងឺ	ក្រុមអាយុ	កំរិតដូស
រាកជាប់បន្ត/ កង្វះអាហារ រូបត្ថម្ភធ្ងន់ធ្ងរ	០-៥ ខែ	ជីវជាតិអា ៥០,០០០ IU (១ ដូស)
	៦-១១ ខែ	ជីវជាតិអា ១០០,០០០ IU (១ ដូស)
	១-១២ ឆ្នាំ	ជីវជាតិអា ២០០,០០០ IU (១ ដូស)
កង្វះជីវជាតិអា សញ្ញា ៖ • ខ្វាក់មាន់ • ជំងឺស្ងួតភ្នែក • ស្នាមប៊ីតុត	០-៥ ខែ	ជីវជាតិអាថ្ងៃទី១ ១ដូស៥០,០០០ IU ជីវជាតិអាថ្ងៃទី២ ១ដូស៥០,០០០ IU ជីវជាតិអាថ្ងៃទី១៤ ១ដូស៥០,០០០ IU
	៦-១១ ខែ	ជីវជាតិអាថ្ងៃទី១ ១ដូស១០០,០០០ IU ជីវជាតិអាថ្ងៃទី២ ១ដូស១០០,០០០ IU ជីវជាតិអាថ្ងៃទី១៤ ១ដូស១០០,០០០ IU
	១-១២ ឆ្នាំ	ជីវជាតិអាថ្ងៃទី១ ១ដូស២០០,០០០ IU ជីវជាតិអាថ្ងៃទី២ ១ដូស២០០,០០០ IU ជីវជាតិអាថ្ងៃទី១៤ ១ដូស២០០,០០០ IU
ភាពស្លេកស្លាំង បាតដៃមានភាព ស្លេកស្លាំងខ្លាំង	គ្រប់អាយុ ទាំងអស់	មិនត្រូវផ្តល់ជាតិដែកទេ ត្រូវបញ្ជូនទៅកាន់មន្ទីរពេទ្យ
បាតដៃមាន ភាពស្លេកស្លាំង តិចតួច	៤-១២ខែ (៦-<១០គក្រ)	ជាតិដែក/អាស៊ីដហ្វូលីក ១/៤ នៃដូស រយៈពេល១៤ថ្ងៃ។ ធ្វើការវាយតម្លៃ ឡើងវិញ បន្ទាប់ពីការព្យាបាល (១គ្រាប់មានជាតិដែក ៦០មក្រ និង អាស៊ីដហ្វូលីក ៤០០ មក្រក្រ)
	១-៥ ឆ្នាំ (១០-១៩គក្រ)	ជាតិដែក/អាស៊ីដហ្វូលីក ១/២ នៃដូស រយៈពេល១៤ថ្ងៃ។ធ្វើការវាយតម្លៃ ឡើងវិញ បន្ទាប់ពីការព្យាបាល

០៤

ធ្វើការវាយតម្លៃនិងផ្តល់ប្រឹក្សាអំពីការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយ ពិនិត្យមើលការដាក់មាត់ផ្ទឹបទៅនឹងដោះបានល្អសំរាប់កុមារអាយុតិចជាង៦ខែ

សញ្ញានៃការរៀបចំស្ថានភាពបីបំបៅ និងការដាក់មាត់ផ្ទឹបទៅនឹងដោះបានល្អ

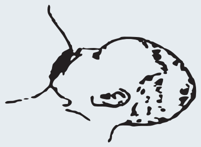

ការផ្ទឹបមាត់ទៅនឹងដោះបានល្អ

- ម្តាយមានសភាពសម្រាក និងផាសុកភាព
- រាងកាយរបស់ទារកនៅកៀកជាប់នឹងខ្លួនម្តាយដោយបែរទៅរកដោះ
- ក្បាល និងដងខ្លួនរបស់ទារកសណ្តូកត្រង់
- ចង្ការរបស់ទារកប៉ះទៅនឹងដោះ
- គូថរបស់ទារកត្រូវបានទ្រ
- មាត់របស់ទារក បើកធំ
- បបូរមាត់ខាងក្រោមរបស់ទារករលារចេញក្រៅ
- អណ្តាតរបស់ទារកក្តោបជុំវិញដោះ
- ថ្ពាល់របស់ទារកឡើងប៉ោង
- រង្វង់ខ្មៅជុំវិញដោះនៅក្នុងមាត់របស់ទារកច្រើន
- ទារកជញ្ជក់មួយៗ ខ្លាំងៗនិងសម្រាកម្តងៗ
- អាចមើលឃើញ ឬឮសូរសម្លេងលេបទឹកដោះ
- ទារកលែងឬខ្ទាក់ដោះចេញដោយឯងៗ
- ទារកមានសភាពសម្រាក និងងងុយគេង

សាកសួរ ម្តាយអំពីការលំបាកក្នុងការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយ ហើយធ្វើការផ្តល់ប្រឹក្សាទៅតាមបញ្ហាដែលមាន

ការលំបាកដែលម្តាយជួបប្រទះ	សារសំរាប់ផ្តល់ប្រឹក្សា
ទឹកដោះមានមិនគ្រប់គ្រាន់	បំបៅដោះកូនរាល់២-៣ម៉ោងម្តង។ ត្រូវហូបទឹកយ៉ាងហោចណាស់ឱ្យបាន ២ លីត្រ ក្នុងមួយថ្ងៃ។ ត្រូវបរិភោគអាហារបន្ថែមមួយពេលទៀតក្នុង ១ថ្ងៃ និងអាហារក្រៅពេលដែលសំបូរសារជាតិបំប៉នបន្ថែមទៀត ដូចជាផ្លែឈើជាដើម
លាសដោះ	ត្រូវយកក្រណាត់ស្អាតក្តៅឧណ្ហៗដាក់ស្អំពីលើដោះរយៈពេល ៥នាទីនៅមុនពេលបំបៅដោះកូនម្តងៗ។ បើទារកមានការពិបាកក្នុងការដាក់មាត់ផ្ទឹបទៅនឹងដោះ ច្របាច់ដោះថ្នមៗឱ្យទឹកដោះចេញខ្លះមុនដាក់ឱ្យកូនបៅ។ បំបៅកូនរៀងរាល់ ២-៣ម៉ោងម្តង ច្របាច់ទឹកដោះដែលនៅសល់ចេញ នៅក្រោយពេលបំបៅដោះរួចម្តងៗ។

ការលំបាកដែលម្តាយជួបប្រទះ	សារសំរាប់ផ្តល់ប្រឹក្សា
ក្បាលដោះមានស្នាមប្រេះ និងមានការឈឺចាប់	រក្សាដោះឱ្យស្ងួត និងស្អាតជានិច្ចបន្ទាប់ពីបំបៅម្តងៗ។ ចាប់ផ្តើមបំបៅកូននៅខាងដែលមិនសូវឈឺមុន។ នៅពេលបញ្ចប់នៃការបំបៅ ផ្តាច់មាត់កូនពីដោះដោយថ្នមៗ។
ក្បាលដោះលឹបចូលក្នុង (ដោះខ្វាក់)	យកតួសេរាំងបឺតទាញក្បាលដោះចេញក្រៅមុនពេលបំបៅដោះកូន។

ផ្តល់ប្រឹក្សា ស្តីពីការបន្តការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយ

- បំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយតែមួយមុខគត់ រយៈពេល៦ខែដំបូង។
- ចាប់ផ្តើមផ្តល់អាហារបន្ថែមចាប់ពីកុមារអាយុបាន ៦ខែ។
- បន្តធ្វើការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយរហូតទាល់តែកុមារអាយុបានយ៉ាងតិច ២ឆ្នាំ ឬលើសពីនេះ។

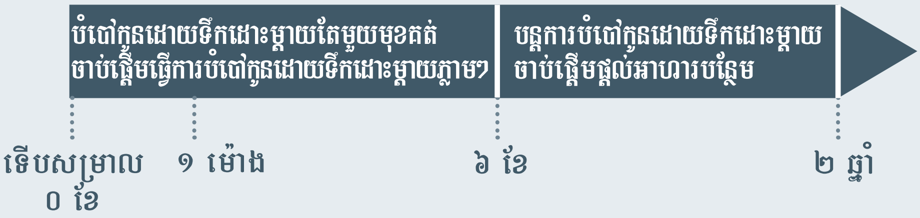

មើលទំព័រស្តីពីការផ្តល់អាហារបន្ថែម ដែលនៅទំព័រខាងក្រោយនៃសម្ភារៈជំនួយការងារនេះ

០៥ ពិនិត្យមើលស្ថានភាពទទួលថ្នាំបង្ការរបស់កុមារ

ផ្តល់ថ្នាំបង្ការដល់កុមារបើសិនជាចាំបាច់ ចូរប្រើតារាងខាងក្រោមនេះ

ក្រុមចំណុច	កំរិតដូស	កំណត់សម្គាល់
ទារកទើបសម្រាល	**BCG** : តែ ១ ដូសគត់ **HBO** : តែ ១ ដូសគត់	**BCG** អាចផ្តល់បានរហូតដល់កុមារអាយុ១ឆ្នាំក្រោយសម្រាល។ មិនត្រូវផ្តល់ទេ បើមានរោគសញ្ញាអេចអាយវី **HBO** ត្រូវផ្តល់ក្នុងរយៈពេល២៤ម៉ោងក្រោយសម្រាល ប៉ុន្តែគេអាចផ្តល់បាននៅក្រោម៧ថ្ងៃ។

ក្រុមចំណុច	កំរិតដូស	កំណត់សម្គាល់
កុមារអាយុ ក្រោយ ៦សប្តាហ៍ ដល់១ឆ្នាំ	**OPV, DPT ឬ DPT-HB** ដូសទី១: ៦សប្តាហ៍ ក្រោយសម្រាល ដូសទី២:យ៉ាងហោច ណាស់៤សប្តាហ៍ ក្រោយពីដូសទី១ ដូសទី៣:យ៉ាងហោច ណាស់ ៤សប្តាហ៍ ក្រោយពីដូសទី២ **ជំងឺកញ្ជ្រិល** តែ ១ដូសគត់ យ៉ាងហោច ណាស់ អាយុ៩ខែ បន្ទាប់ពីសម្រាល	មិនត្រូវខកខានកាលបរិច្ឆេទក្នុងការ ផ្តល់ថ្នាំបង្ការណាមួយឡើយ។ថ្នាំបង្ការ នឹងមិនមានប្រសិទ្ធភាពឡើយប្រសិន បើមានការខកខានណាមួយនោះ។ ចំពោះ **DPT-HB** មិនត្រូវផ្តល់ឱ្យឡើយ នៅពេលណាកុមារមានជំងឺធ្ងន់ធ្ងរ ដោយមានកំដៅឡើងខ្ពស់លើសពី ៣៨,៥ អង្សាសេ។ មិនត្រូវផ្តល់ **DPT/DPT-HB** បើដឹង ថា កុមារធ្លាប់មានប្រតិកម្មជាមួយ នឹងថ្នាំបង្ការទាំងនេះ។ ត្រូវកត់ត្រា ការផ្តល់ថ្នាំបង្ការនេះទៅក្នុងប័ណ្ណ សុខភាពកុមារនិងក្នុងសៀវភៅ កត់ត្រារបស់មណ្ឌលសុខភាព។

០៦

ផ្តល់ថ្នាំមេបង់ដាសុលបើកុមារមាន អាយុ ១២ខែ ឬលើសពីនេះ ហើយ មិនទាន់បានទទួលថ្នាំទម្លាក់ព្រូន នៅក្នុងរយៈពេល៦ខែមុន

ក្រុមអាយុ	មេបង់ដាសុល
១២-២៣ ខែ	១/២ គ្រាប់ (=២៥០មក្រ)
២៤ ខែ និង លើសពីនេះ	១ គ្រាប់ (=៥០០មក្រ)

០៧

បំពេញប័ណ្ណសុខភាពកុមារ បំពេញបញ្ជីកត់ត្រារបស់មណ្ឌលសុខភាព

០៨

ធ្វើការចរចា អំពីការត្រលប់មកពិនិត្យលើកក្រោយ

- មកមណ្ឌលសុខភាពដើម្បីពិនិត្យតាមដានសុខភាព (សូមរំលឹកប្រាប់អ្នកថែទាំកុមារ អំពីកាលបរិច្ឆេទសំរាប់ការពិនិត្យលើកក្រោយ)
- មកមណ្ឌលសុខភាព នៅពេលណាអ្នក ឬកូនរបស់អ្នកឈឺ

- រំលឹកប្រាប់ម្ដាយឱ្យយកប័ណ្ណសុខភាពកុមារមកជាមួយ នៅរាល់ពេលយកទទួលសេវាពិនិត្យថែទាំសុខភាព

រំលឹកអំពីសារៈសំខាន់នៃការផ្ដល់បន្ថែមគ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអា ចំនួន២ដងក្នុង១ឆ្នាំ (នៅជុំវិញ ខែឧសភា និង ខែវិច្ឆិកា) នៅពេលកុមារមានអាយុ ចាប់ពី៦ខែ ដល់ ៥៩ខែ នៅសេវាតាមភូមិ ឬនៅមណ្ឌលសុខភាព។

"ជីវជាតិអា ជួយសង្គ្រោះជីវិតកុមារ"។

ការផ្ដល់អាហារដល់កុមារឈឺ

នៅពេលដែលកុមារឈឺគេតែងតែមិនឃ្លានចំណីអាហារ។ នេះជាការលំបាកណាស់ ពីព្រោះពួកគេត្រូវការសារជាតិចិញ្ចឹមនៅក្នុងចំណីអាហារ ដើម្បីជួយពួកគេឱ្យជាសះស្បើយពីជំងឺ។

០-៦ខែ

- ផ្ដល់ដំបូន្មានដល់ម្ដាយថា ទារកឈឺ ដែលមានអាយុតិចជាង៦ខែ គួរត្រូវបៅដោះម្ដាយឱ្យបានញឹកញាប់ថែមទៀត នៅក្នុងពេលដែលគេមានជំងឺ ហើយនិងរយៈពេល ២សប្ដាហ៍ក្នុងអំឡុងពេលជើបពីឈឺ
- ប្រសិនបើទារកមានរាក ហើយមានសញ្ញាបាត់បង់ជាតិទឹក (ភ្នែករូងបបូរមាត់ និងអណ្ដាតស្ងួត អត់មាននោម) ត្រូវបញ្ជូនទារកនោះជាបន្ទាន់ទៅកាន់មណ្ឌលសុខភាព ឬមន្ទីរពេទ្យបង្អែកដែលនៅជិតជាងគេ ដើម្បីធ្វើការព្យាបាល។ ម្ដាយ និងអ្នកស្ម័គ្រចិត្តភូមិ គួរទទួលបានការអប់រំអំពីការសម្គាល់នៅសញ្ញាបាត់បង់ជាតិទឹក។

កុមារអាយុពី ៦-៥៩ខែ

- កុមារឈឺដែលមានអាយុ ពី៦-៥៩ខែ គួរបង្កើនការបរិភោគជាតិទឹករួមទាំងការបៅដោះម្ដាយឱ្យបានញឹកញាប់ជាងសព្វដង នៅក្នុងពេលមានជំងឺ ហើយនិងរយៈពេល ២សប្ដាហ៍ក្នុងអំឡុងពេលជើបពីឈឺ។
- អ្នកថែទាំគួរលើកទឹកចិត្តកុមារឈឺឱ្យបរិភោគអាហារទន់ៗ ផ្សេងៗគ្នា អាហារដែលគេចូលចិត្ត។ ផ្ដល់បរិមាណអាហារតិចៗ តែឱ្យញឹកញាប់ ៥-៦ពេល។ កុមារគួរបរិភោគអាហារប្រភេទផ្សេងៗ។ ផ្លែឈើ បន្លែ និងផលិតផលសត្វ នឹងជួយកុមារឱ្យមានភាពធូរស្រាលបានយ៉ាងលឿន។
- បន្ទាប់ពីឈឺ កុមារត្រូវបរិភោគអាហារពេល បន្ថែមមួយពេលក្នុងមួយថ្ងៃ រយៈពេល២សប្ដាហ៍ (រយៈពេលជើបពីឈឺ)
- ម្ដាយ និងអ្នកស្ម័គ្រចិត្តនៅក្នុងសហគមន៍ គួរត្រូវបានអប់រំពីរបៀបលាយ និងផ្ដល់អូរ៉ាលីត្រដល់កុមារដែលមានរាក។
- ប្រសិនបើកុមារមានរាកធ្ងន់ធ្ងរ មានសញ្ញាបាត់បង់ជាតិទឹក (ភ្នែករូងបបូរមាត់ និងអណ្ដាតស្ងួត អត់មាននោម) ត្រូវបញ្ជូនកុមារនោះជាបន្ទាន់ទៅកាន់មណ្ឌលសុខភាព ឬមន្ទីរពេទ្យបង្អែកដែលនៅជិតជាងគេ ដើម្បីធ្វើការព្យាបាល។

គោលការណ៍ណែនាំ ការផ្តល់អាហារបន្ថែម

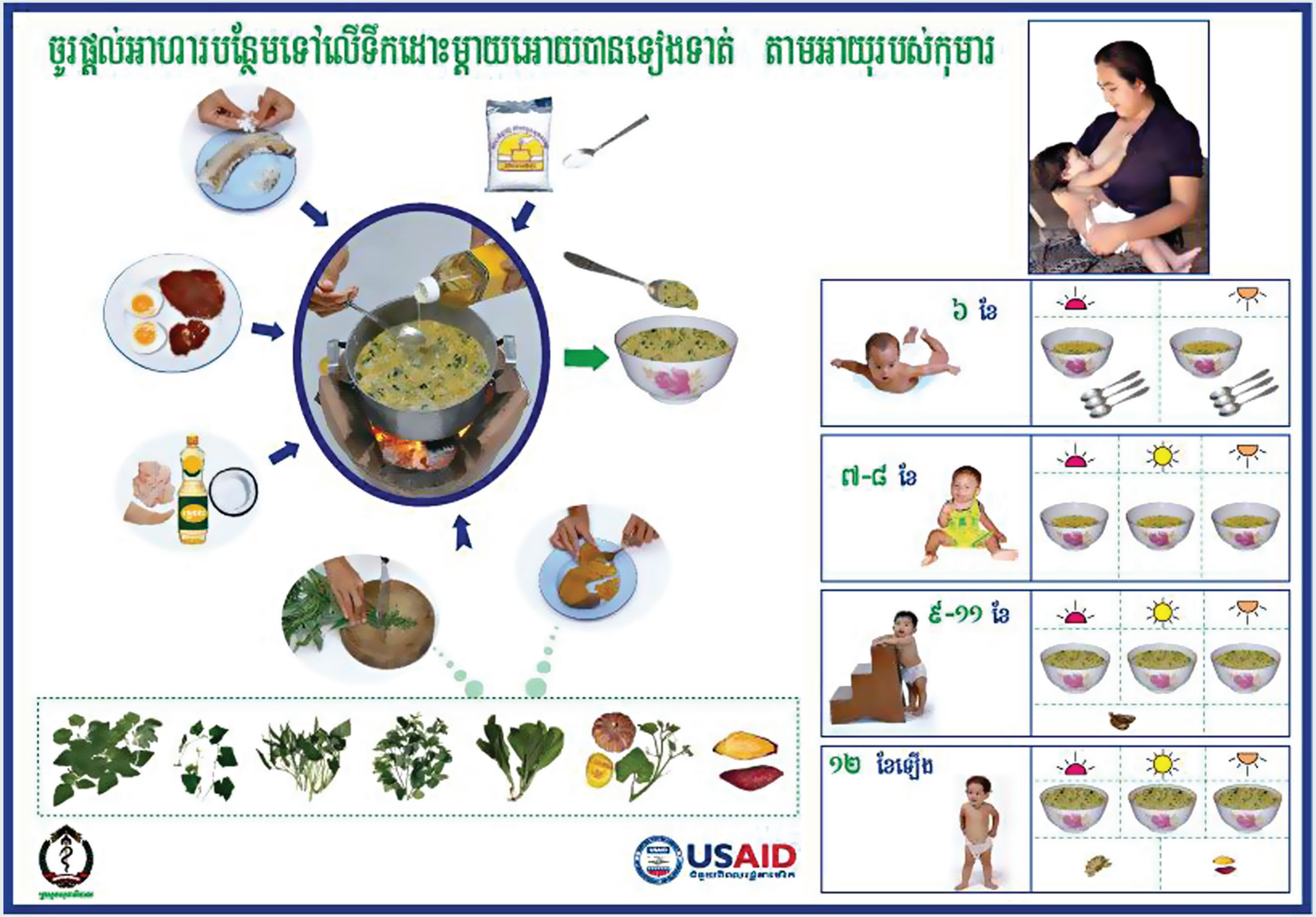

ជុំចែកចាយ
គ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអា

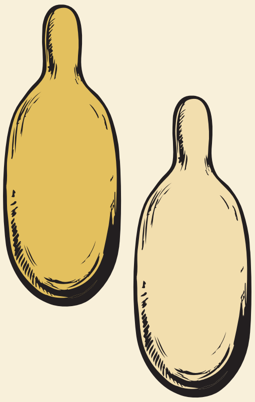

ជីវជាតិអាជួយ
សង្គ្រោះជីវិតកុមារ

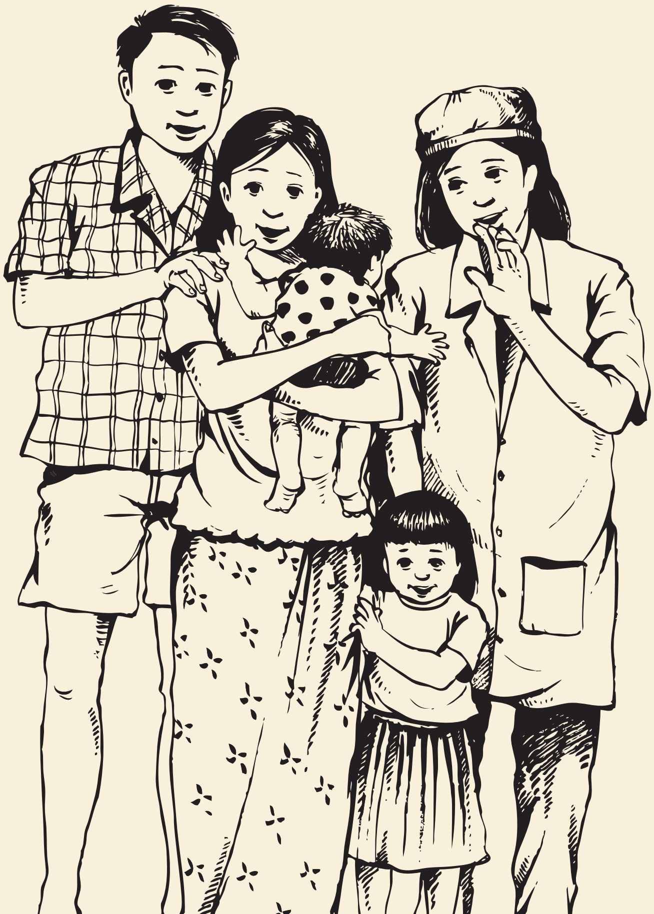

ជុំចែកចាយ
គ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអា

រាក់ទាក់
ញញឹម
ស្តាប់

០១ សាកសួររកប័ណ្ណសុខភាពកុមារ ពិនិត្យមើលព័ត៌មាននៅលើប័ណ្ណសុខភាពកុមារ

០២ ផ្ដល់ដល់កុមារអាយុ ៦ខែ – ៥៩ ខែនូវគ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអា និង មេបង់ដាសុល ដោយយោងទៅតាមតារាងដូចខាងក្រោមនេះ

ក្រុមចំណុច	កំរិតដូសជីវជាតិអា	មេបង់ដាសុល
កុមារអាយុ ៦-១១ ខែ	១០០.០០០ IU	*មិនផ្ដល់មេបង់ដាសុលទេ*
កុមារអាយុ ១២ -៥៩ ខែ	២០០.០០០ IU	១២- ២៣ ខែ ១/២ គ្រាប់ (= ២៥០ មក្រ) នៃគ្រាប់ថ្នាំមេបង់ដាសុល
		២៤ -៥៩ ខែ ១គ្រាប់ (=៥០០ មក្រ) នៃគ្រាប់ថ្នាំមេបង់ដាសុល

នៅពេលដែលអ្នកផ្ដល់គ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអា ដល់កុមារណាម្នាក់ សូមប្រាប់ដល់អ្នកថែទាំកុមារនោះថា អ្នកផ្ដល់គ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអាឱ្យកុមារនោះ និងពន្យល់ទៀតថា ជីវជាតិអាជួយសង្គ្រោះជីវិតកុមារ

០៣ ផ្ដល់ដល់ស្ត្រីក្រោយសម្រាលនូវគ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអា មេបង់ដាសុល និងជាតិដែក/អាស៊ីដហ្វូលីកនៅចន្លោះពេល ៦សប្តាហ៍ដំបូងបន្ទាប់ពីសម្រាល

ជីវជាតិអា	មេបង់ដាសុល	ជាតិដែក/ អាស៊ីដហ្វូលីក
១គ្រាប់(២០០,០០០ IU) ដល់ស្ត្រីក្រោយសម្រាល នៅចន្លោះពេល៦សប្ដាហ៍ដំបូងបន្ទាប់ពីសម្រាល។ ទៅមណ្ឌលសុខភាព បើសិនជាមានសញ្ញាកង្វះជីវជាតិអា	មេបង់ដាសុល ១ដូស (៥០០មក្រ)	៤២គ្រាប់ប្រសិនបើមិនទាន់បានទទួលនៅពេលសម្រាល ១គ្រាប់ក្នុង១ថ្ងៃ ពន្យល់អំពីផលរំខាននៃថ្នាំ លាមកខ្មៅ មានអារម្មណ៍មិនស្រួលខ្លួន ចង្អោរ រាក ឬទល់លាមក

		ពន្យល់ថា ផលរំខាននៃថ្នាំនេះ ពុំបណ្ដាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់អ្វីទេ។ ធ្វើការណែនាំឱ្យគាត់លេបថ្នាំនេះ នៅពេលបាយ ឬពេលចូលគេង ណែនាំអំពីអាហារសំបូរជាតិដែក។ ណែនាំអោយបរិភោគអាហារសំបូរវីតាមីន ដូចជា ផ្លែឈើ និងបន្លែ (១គ្រាប់មាន ជាតិដែក ៦០មក្រ និងអាស៊ីដហ្វូលីក ៤០០មក្រក្រ)

កត់ត្រាលើសៀវភៅសុខភាពមាតា សន្លឹកកត់ត្រា និងបញ្ជីកត់ត្រារបស់មណ្ឌលសុខភាពនៅពេលស្ត្រីក្រោយសម្រាល ទទួលគ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអា មេបង់ដាសុល និងជាតិដែក/អាស៊ីដហ្វូលីក

០៤ ផ្ដល់ប្រឹក្សាអំពីអាហារសំបូរជីវជាតិអា

ផ្ដល់ដំបូន្មានដល់ម្ដាយ:

- គ្រប់គ្រួសារទាំងអស់គួរបរិភោគអាហារសំបូរដោយជីវជាតិអា
- **ជីវជាតិអាជួយសង្គ្រោះជីវិតកុមារ ពីព្រោះវាការពារកុមារពីជំងឺកុមារភាពដែលជួបញឹកញាប់**
- ជីវជាតិអា កាត់បន្ថយភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃជំងឺបង្ករោគ ជាពិសេស ជំងឺកញ្ជ្រិល និងជំងឺរាករ៉ាំរ៉ៃ ដោយកាត់បន្ថយនូវអត្រាចូលសម្រាកព្យាបាលនៅមន្ទីរពេទ្យ និងការមកពិនិត្យជំងឺក្រៅ

អាហារសំបូរដោយជីវជាតិអា

- ស៊ុត ត្រី សាច់ និងថ្លើម
- បន្លែ និងផ្លែឈើពណ៌លឿងទុំ: ឧទាហរណ៍ ល្ពៅ ការ៉ុត ដំឡូងជ្វា សាច់ពណ៌លឿង ល្ហុង និងស្វាយទុំ
- បន្លែស្លឹកពណ៌បៃតងចាស់: ឧទាហរណ៍ ស្ពៃ ស្លឹកដំឡូងមី ស្លឹកសណ្ដែក និង ស្លឹកល្ពៅ
- ប្រេងដូងក្រហម

សារគន្លឹះ: "ជីវជាតិអាជួយសង្គ្រោះជីវិតកុមារ"

ស្ត្រី	ទារក ០-៦ ខែ	ទារក ៦-៥៩ ខែ
បរិភោគអាហារសំបូរជីវជាតិអា និងបង្កើនផលិតផល សួនដំណាំគ្រួសារ ផ្តល់គ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអា១គ្រាប់ (២០០,០០០ IU) ដល់ស្ត្រីនៅក្នុងចន្លោះពេល ៦ សប្តាហ៍ដំបូងក្រោយសម្រាល ទៅមណ្ឌលសុខភាព បើសិនជាមានចេញសញ្ញាកង្វះជីវជាតិអា	ចាប់ផ្តើមធ្វើការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយភ្លាមក្នុងម៉ោងដំបូងបន្ទាប់ពីសម្រាល បំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយតែមួយមុខគត់រហូតដល់អាយុ ៦ខែ ទៅមណ្ឌលសុខភាព ឬសេវាមូលដ្ឋាន ដើម្បីទទួលថ្នាំបង្ការ និងការថែទាំសុខភាព	បន្តបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយយ៉ាងហោចណាស់រហូតកុមារអាយុបាន ២ឆ្នាំ ផ្តល់អាហារបន្ថែមសមស្របចាប់ពីកុមារអាយុ ៦ខែ ផ្តល់គ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអា និងមេបង់ដាសុល នៅរៀងរាល់ ៦ខែម្តង ទៅមណ្ឌលសុខភាពបើសិនជាមានចេញសញ្ញាកង្វះជីវជាតិអា ឬឈឺ

០៥

ផ្តល់ប្រឹក្សាអំពីការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយ និងការផ្តល់អាហារបន្ថែម

ចាប់ផ្តើមផ្តល់អាហារបន្ថែមចាប់ពីកុមារអាយុបាន ៦ខែ។ បន្តធ្វើការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយ រហូតទាល់តែកុមារអាយុបានយ៉ាងតិច ២ឆ្នាំ ឬលើសពីនេះ។

អនុវត្តទៅតាមអនុសាសន៍ នៃការផ្តល់អាហារបន្ថែម ដែលមានបង្ហាញជូននៅទំព័របន្ទាប់នៃសម្ភារៈជំនួយការងារ។ សូមឱ្យប្រាកដថា គ្រប់អាហារនៅក្នុងក្រុមអាហារទាំងអស់ត្រូវបានបញ្ចូលនៅក្នុងរបបអាហារ។

០៦

បំពេញប័ណ្ណសុខភាពកុមារ–សូមរំលឹកប្រាប់អ្នកថែទាំកុមារអំពីជុំបន្ទាប់នៃការផ្តល់បន្ថែមគ្រាប់ថ្នាំជីវជាតិអា (នៅជុំវិញខែឧសភានិងខែវិច្ឆិកាជារៀងរាល់ឆ្នាំ)។
រំលឹកប្រាប់ម្តាយអោយយកប័ណ្ណសុខភាពកុមារមកជាមួយរាល់ពេលយកកូនមកទទួលសេវាពិនិត្យថែទាំសុខភាព។
បំពេញបញ្ជីកត់ត្រារបស់មណ្ឌលសុខភាពដោយចំលងចេញពីសន្លឹកកត់ត្រា បើសិនជាធ្វើការនៅតាមភូមិ។

គោលការណ៍ណែនាំ ការផ្តល់អាហារបន្ថែម

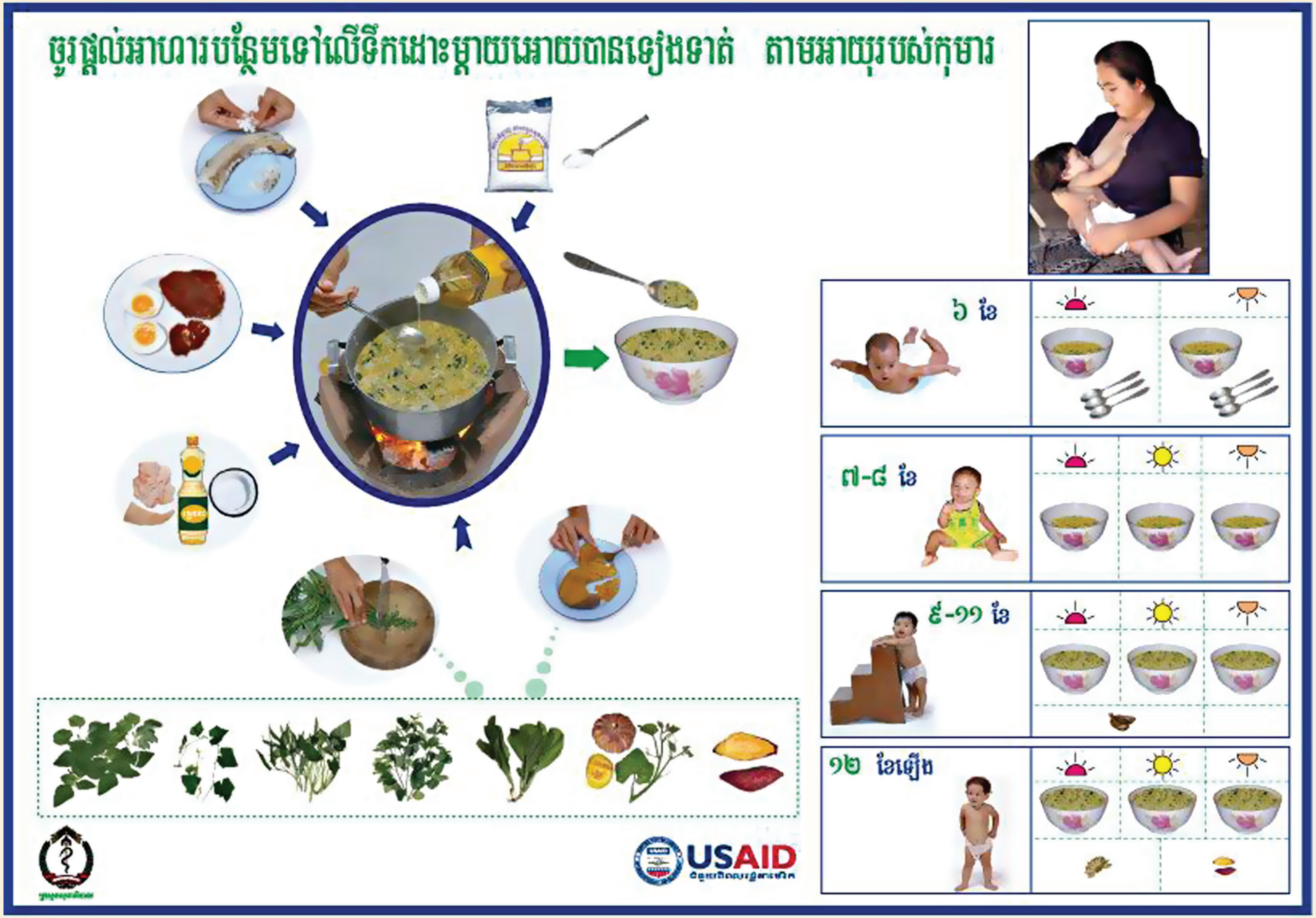

សម្ភារៈជំនួយការងារនេះត្រូវបានរចនា និងបោះពុម្ពដោយមានការឧបត្ថម្ភថវិកា
ពីទីភ្នាក់ងារសហរដ្ឋអាមេរិកដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍អន្តរជាតិ (USAID)
តាមរយៈគំរោងមីក្រូសារជាតិ A2Z

Design by **nova**: info@novacambodia.com